

ΑΘΗΝΑ τεύχος 2/2016

Καλή Ανάσταση
Καλό Πάσχα

Γρηγόρης Λυκιαρδόπουλος, Λάκης Πεζάς και ο;σε Χριστουγεννιάτικη θεατρική παράσταση το 1958 στο θέατρο της Αμπετείου Σχολής.

Κ Α Δ Μ Ο Σ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΟΥΡΥΛΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521,
www.ambetios.gr , ambetios@ambetios.gr

ΤΕΥΧΟΣ
2/2016

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

Αρχισυντάκτης :

Ευάγγελος Πεζάς, evanpezas@gmail.com

Μέλη :

Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com

Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com

Δημήτρης Πιερής, dpieris@gmail.com

Λήδα Καρρά ledalioner@yahoo.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ :

Καίτη Μπαραμίλη kmpara@gmail.com

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

- Σταύρος Γεωργιάδης georgiadis.stavros@gmail.com
- Ανδρέας Γιοβάνος ajgeovanos@yahoo.com
- Αλέκος Γκρέις greissaleco@yahoo.com
- Δημήτρης Α. Καπαϊτζής dkapaitzis@gmail.com
- Ζέφυρος Καυκαλίδης zephyr@otenet.gr
- Λάκης Κουσανέλλος/Yorgos Delphis ydelphis@gmail.com
- Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com
- Λάμπρος Μπενοβίας vassoula1@yahoo.com
- Μιχάλης Μπίσκος mibisk@yahoo.com
- Νίκος Νικηταρίδης nbnikit@gmail.com
- Άρης Πατρινός aripatrinos@gmail.com
- Λάκης Πεζάς, evanpezas@gmail.com
- Βίλλυ Πολίτη villy_cairo@yahoo.com
- Νικόλας Πολίτης politisnicolas2gmail.com
- Μάνος Χρηστοφίδης christofidis@videotron.ca

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- ◆ Το πνεύμα του Κάδμου **γράφει ο Λάμπρος Μπενοβίας** 4
- ◆ Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη **γράφει ο Λάκης Πεζάς** 5
- ◆ Οι Ααναγνώστες μας γράφουν 6
- ◆ Αποχαιρετιστήριο λόγος ενός αποφοίτου **γράφει ο Γ. Κουσανέλλος /Yorgos Delphis** 7
- ◆ Οι Φατιμίδες στην Αίγυπτο **γράφει ο Ανδρέας Γιοβάνος** 9
- ◆ Αμπετειανοί του εξωτερικού «En Famille» **Μάνος Χρηστοφίδης** 11
- ◆ Εις μνήμη Χαρίλαου Καρβέλη **γράφει ο Μιχάλης Μπίσκος** 12
- ◆ Η Φιλική Εταιρεία ο Μοχάμεντ Άλη & οι Έλληνες της Αιγύπτου, 2ο Μέρος **γράφει ο Ζέφυρος Καυκαλίδης** 13
- ◆ Λίγα λόγια για τον Κάδμο στην Γενική Συνέλευση του Σ.Α.Σ. **γράφει ο Λάκης Πεζάς** 15
- ◆ Το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου , 2ο Μέρος **γράφει η Βίλλυ Πολίτη** 16
- ◆ Ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί : Μακεδονία **γράφει η Καίτη .Μπαραμίλη** 18
- ◆ Από τη ζωή στους δρόμους της Αιγύπτου **σκιτσάει ο Αλέξανδρος Γκρέις** 19
- ◆ Ποιήματα **γράφει ο Νικόλας Πολίτης** 20
- ◆ Αφιέρωμα στο παιδικό βιβλίο από δικούς μας ανθρώπους & Κοπή Πίτας του Συλλόγου μας 21
- ◆ Θεματικά ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα **γράφει ο Λάμπρος Μπενοβίας** 22
- ◆ Το σκίτσο του Κάδμου **σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης** 23
- ◆ Ο «Σπίνος» για τον ..«Βαλέντη» **γράφει ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής** 24
- ◆ Εισαγωγή στην εκδήλωση Ιορδανίδη **γράφει ο Λάκης Πεζάς** 26
- ◆ Οι Ηλιουπόλεις Καΐρου κι Αττικής και οι Αιγυπτιώτες **γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης** 28
- ◆ Πρακτικά Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας 29
- ◆ Ένας Αμπετειανός στην Washington DC. **Άρης Πατρινός** 30
- ◆ Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής 31

Ο ΚΑΔΜΟΣ φέρει μόνο ενυπόγραφα άρθρα συνεργατών που φέρουν οι ίδιοι την ευθύνη για αυτά που γράφουν.

Κάδμος

Το πνεύμα του Κάδμου

....γράφει ο Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Αμπετείου Σχολής
Λάμπρος Μπενοβίας, απόφοιτος 1960

Είναι μια αλήθεια γενικά αποδεκτή, πως ο «Κάδμος» παραμένει σύμβολο αναγκαιότητας και καταλληλότητας εντός της Αιγυπτιακής πραγματικότητας. Και επειδή σκοπός του είναι να διακρίνεται πάντα ως παροικιακός δεν έχει ανάγκη από **κηδεμονευόμενη ενημέρωση...** ούτε καταφεύγει σε **ετεροκίνητη πηδαλιουχούμενη καθοδήγηση...** Γι' αυτό και καταφέρνει να είναι αμερόληπτος και αντικειμενικός, και στη μέχρι τούδε πορεία του ποτέ δεν κρίθηκε, ούτε ποτέ θεωρήθηκε ως παρακμιακός. Βασική του προϋπόθεση είναι το περιεχόμενό του να παρουσιάζει πρώτα από όλα έργο και μετά δυνατές συγκινήσεις, συγκινήσεις από βιώματα και συναισθήματα βαθύτερα και μοναχικά. Ο «Κάδμος» κατά την μακρά του πορεία γράφεται από το μελάνι που έχει στεγνώσει πάνω σε όσα η ιστορία του Αιγυπτιατισμού έχει επιδέξια καταξιώσει και έχει περήφανα γιγαντώσει.

Το καλό του «Κάδμου» είναι ότι πολλά αξίζει και τίποτα δεν κοστίζει. Δικαιολογημένα τον λατρέψαμε για τους εξής δέκα αυταπόδεικτους λόγους:

Γιατί σέβεται το κοινό στο οποίο απευθύνεται.

Γιατί υιοθετεί επιτυχίες.

Γιατί δεν επιχειρεί να επικρατήσει μέσα από υποσχέσεις.

Γιατί δεν επιδιώκει να εκμεταλλευτεί κάποιες περιστάσεις ή κάποιες αντιφάσεις για να κυκλοφορήσει ευρέως, αλλά τον ενδιαφέρει να είναι ένας και μοναδικός και προπαντός σοβαρός, εκεί που υπάρχει το δέος του μέτρου και της λογικής!

Γιατί δεν διεκδικεί να πάρει Νόμπελ προβολής, βραβευόμενος μέσα από φθηνούς λαϊκισμούς με σκοπούς καταναλωτικούς.

Γιατί ποτέ δεν υπήρξε ανεμιστήρας λάσπης και εικασιών.

Γιατί με τα επιλεγμένα κείμενά του ποτέ δεν συμμετείχε σε ρεσιτάλ (οποιασδήποτε καυχησιολογίας ή υποκρισίας) αποφεύγοντας κινήσεις εντυπωσιασμού.

Γιατί ποτέ δεν παίρνει θέση σε κρυψίβουλες ή κακοπροαίρετες επιδιώξεις.

Γιατί δεν τροφοδοτεί φαντασιώσεις.

Γιατί έχει συνεχώς στόχους ορατούς, δεν προσωποληπτεί και ποτέ την ιστορία δεν την πλαστογραφεί.

Γι' αυτό το λόγο ο «Κάδμος» μέχρι σήμερα ποτέ δεν είναι μόνος του. Έχει πάντα τους επίλεκτους αναγνώστες του και ποτέ δεν χάνει τα σημεία αναφοράς του.

Συγχαρητήρια λοιπόν, οφείλονται στον εκδότη και Πρόεδρο κ. Νικόλα Βαδή, τον Γ. Γραμματέα και Αρχισυντάκτη κ. Λάκη Πεζά, την Β' Αντιπρόεδρο κ. Καίτη Μπαραμίλη, τον Ταμία κ. Δημήτρη Πιερή, την κ. Καλλιόπη Κάρρα και όλα τα μέλη του συμβουλίου.

Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη

.....γράφει ο Λάκης Πεζάς

Αγαπητοί αναγνώστες του Κάδμου

Ο ανοιξιάτικος Κάδμος είναι στην οθόνη σας μπροστά και ελπίζω να σας σαγηνεύσει αρκετά για να τον ανοίξετε όλον, να τον διαβάσετε με ενδιαφέρον, ευχαρίστηση, να γελάσετε σε μερικές σελίδες, να εκπλαγείτε σε άλλες, να θυμηθείτε το παρελθόν, ωραίες αναμνήσεις, χαρές και λύπες από τα χρόνια μας στο κοσμοπολίτικο Κάιρο. Τις γειτονιές μας στην Ηλιούπολη, στην Σούμπρα, στο Ζαμάλεκ, την Ματαρία, το Ντεμερντάς και τόσες άλλες γειτονιές σ' αυτήν την τεράστια πόλη που κάποτε ήταν, ή μάλλον νομίζαμε ότι ήταν, δικιά μας.

Ο Κάδμος αυτός της άνοιξης δεν έχει τιτιβίσματα από χελιδόνια, μυρωδιές από γιασεμιά, ανθισμένα λουλούδια και αυλές με περικοκλάδες. Έχει όμως άλλου είδους χαρίσματα, πνεύμα, χιούμορ και ταλέντο, πολύ ταλέντο. Οι συνεργάτες μου κι εγώ ελπίζουμε το τεύχος μας αυτό να σας αρέσει και οι κόποι μας να πιάσουν τόπο. Σαν αρχισυντάκτης του περιοδικού παίρνω όλη την ευθύνη πάνω μου αν κάτι δεν σας αρέσει και δίνω όλα τα συγχαρητήρια για ό, τι σας αρέσει στους συνεργάτες μου, τον Νίκο Βαδή, την Καίτη Μπαραμίλη, τον Μίμη Πιερή και την νέα συνάδελφο, την Λύδα Καρά. Κρατώ όμως για μένα την χαρά να σας παρουσιάσω τον Κάδμο του Απριλίου, της άνοιξης του 2016.

Ο εκδότης μας, ο Νικόλας Βαδής, πρόσφερε την στήλη του, σ' αυτό το τεύχος, στον αγαπητό μας καθηγητή Κοινωνιολογίας της Αμπετείου Σχολής, κ. Λάμπρο Μπενοβία, που μας παρουσιάζει, με βάση τις δικές του εμπειρίες και γνώσεις, το Πνεύμα του Κάδμου σ' ένα δεκάλογο που θυμίζει τις 10 εντολές του Μωυσή. Δεν ξέρω αν αληθεύει ότι ο κ. Καθηγητής επισκέφτηκε τελευταίως την Μονή της Αγίας Αικατερίνης στο Σινά και ανέβηκε πρωί, πρωί στη κορυφή του ιερού βουνού και όταν κατέβηκε, κάτι κρατούσε στο χέρι! Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα και ακολουθούμε πιστά τις εντολές του δεκάλογου του Κάδμου, κύριε καθηγητά.

Θυμάστε βέβαια τις δασείες, ψιλές και περισπωμένες των σχολικών μας χρόνων. Αν σας έλειψαν, ο φίλος Αμπετειανός Λάκης Κουσάνέλλος μας τις θυμίζει στον αποχαιρετιστήριο λόγο ενός αποφοίτου, τον δικό του, έτος 1962. Σ' ένα απόσπασμα από το Αγγλόφωνο βιβλίο του, HELIOPOLIS, ο Ανδρέας Γιοβάνος μιλάει για τους Φατιμίδες της Αιγύπτου, ένας ακόμα λόγος να αγοράσετε αυτό το βιβλίο, με παραγγελία από το PUBLIC. Ο Αμπετειανός του εξωτερικού είναι ο Μάνος Χρηστοφίδης, απόφοιτος Αμπετείου το 1959 που ζει στον Καναδά. Ο Ηλιουπολίτης Μάνος δεν έχει αλλάξει καθόλου από τα χρόνια του στο Κάιρο και δεν θέλει να μου πει το μυστικό της νεότητάς του. Ίσως, λέω ίσως, ότι δεν παντρεύτηκε ποτέ να έπαιξε κάποιο ρόλο, λέω ίσως! Τον Χρήστο Καρβέλη μνημονεύει ο Πρόεδρος του αδελφού Συλλόγου Ελλήνων Καΐρου, Μιχάλης Μπίσκος, σ' ένα συγκινητικό και αξιόλογο τελευταίο χαιρετισμό. Το δεύτερο μέρος της μελέτης του Αμπετειανού φίλου και καλού συνεργάτη μας, Ζέφυρου Καυκαλίδη για την Φιλική Εταιρεία, τον Αλί Πασά και τους Αιγυπτιώτες δημοσιεύουμε σ' αυτό το τεύχος και το ολοκληρώνουμε στο επόμενο. Ο Ζέφυρος έχει ένα πλούσιο συγγραφικό έργο και πολυποίκιλα ενδιαφέροντα και θα τον έχουμε πολύ συχνά στον Κάδμο. Στην τελευταία Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας αναφέρθηκα στον Κάδμο και αυτά τα λίγα λόγια τα μοιράζομαι μαζί σας σ' αυτό το τεύχος, θέλοντας να ευχαριστήσω δύο φίλους που με βοήθησαν πολύ στα πρώτα βήματά μου στην αρχισυνταξία του Κάδμου. Το δεύτερο μέρος της ιστορίας του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου της Βίλλυς Πολίτη δημοσιεύουμε εδώ και ολοκληρώνουμε στο επόμενο τεύχος. Η Καίτη Μπαραμίλη, που έχει αναλάβει πλήρως τον σχεδιασμό και την παραγωγή του Κάδμου, με τέχνη και μαεστρία προσθέτω εγώ, συνεχίζει την ιστορία των Ελληνικών Παραδοσιακών Χορών.

Ο Αλέξανδρος Γκρέις επανέρχεται μ' ένα σκίτσο από τους δρόμους του Καΐρου. Του Άλεξ η σύζυγος, η Φρύνη, είναι πλέον μέλος του ΔΣ του Συλλόγου μας. Συγγραφέας ο γιος, συγγραφέας και ιστορικός η κόρη και τώρα ποιητής ο πατέρας. Αυτή είναι η καταπληκτική Ελληνική, Καϊρινή οικογένεια Πολίτη και ο Κάδμος καλωσορίζει τον πατέρα Πολίτη στις σελίδες του με δύο συμπαθέστατα ποιηματάκια με παροικιακά αισθήματα. Πρέπει να μιλήσω στην μητέρα Πολίτη σύντομα, δεν μπορεί κάτι θα ετοιμάζει κι εκείνη! Τα θεματικά ενθυμήματα του κ. Μπενοβία από την Αμπέτσιο είναι και πάλι μαζί μας αφού έχουν γίνει πλέον θεσμός, ένας πάρα πολύ ευχάριστος θεσμός. Ο σκιτσογράφος μας Σταύρος πήρε μια ιδέα που είχα για το τεύχος του Απριλίου και την μετέτρεψε σε ένα θαυμάσιο σκίτσο «Έν τη ενώσει η ισχύς». Απολαύστε το. Ήταν και είναι από τους καλλίτερους αθλητές της Αμπετείου και του Κεραυνού, πρόσκοπος και αγαπητός σε όλους, ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής και η ανάμνησή του για έναν φίλο του και συναθλητή του θα σας συγκινήσει. Ο Δημήτρης είναι και καταπληκτικός χορευτής, πρέπει να τον δείτε να

χορεύει τσα τσα τσα με την ωραία σύζυγό του, την Κική! Wow.

Ο Σύλλογός μας οργάνωσε, σε συνεργασία με τον ΣΑΕ, μια εκδήλωση εις μνήμη του αξέχαστου Γιώργου Ιορδανίδη και ο πρόεδρός μας, ο Νίκος Βαδής, μου ζήτησε να προλογίσω εγώ την παρουσίαση. Στον Μίμη Πιερή άρεσαν τα λίγα λόγια που είπα την βραδιά εκείνη και πρότεινε στον εκδότη μας να δημοσιευτούν στον Κάδμο και έτσι έγινε. Ο φίλος και τακτικός συνεργάτης του Κάδμου, Νίκος Νικηταρίδης μας γράφει για την Ηλιούπολη, το χωριό μου, και τις πολλές Ηλιούπολεις της Αττικής σ' ένα άκρως ενδιαφέρον άρθρο. Τα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης, εν συντομία, θα βρείτε επίσης στο ανοιξιάτικο τεύχος του Κάδμου, με τα πλήρη πρακτικά στη ιστοσελίδα του ΣΑΣ, το νέο ΔΣ του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής με τις αρμοδιότητες κάθε μέλους και πολλές φωτογραφίες, μία του Άρη Πατρινού με τον Αντιπρόεδρο των ΗΠΑ κ. Baiden στον Λευκό Οίκο και τρεις φωτογραφίες από εκδρομές και θέατρο στη Αμπέτσιο. Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω μια κυρία, φίλη του Κάδμου, θέλει να παραμείνει ανώνυμη, που μας βοηθάει όλους στην τελική εμφάνιση του Κάδμου και διορθώνει τα πολλά μας λάθη . Κυρία Δ.Α. σας ευχαριστούμε . Θα τα ξαναπούμε τον Ιούλιο, πρώτα ο Θεός.

Οι Αναγνώστες μας γράφουν

Προς τον εκδότη του Κάδμου

Χάρη στην εξαιρετική πρωτοβουλία των συμμαθητών μου, με επικεφαλής τον Λάκη Πεζά και την συντακτική ομάδα, το περιοδικό « ΚΑΔΜΟΣ » αναστήθηκε κι' ευημερεί.

Μετά από 52 χρόνια είναι μία μεγάλη ευκαιρία για μένα να εκφράσω την απέραντη ευγνωμοσύνη μου στον αείμνηστο δάσκαλό μας κύριο Κωνσταντίνο Λιούρη για την ιδιαίτερη προσοχή του στον καθένα μας με λεπτή και βαθιά ψυχολογία, χιούμορ και παραδειγματισμό.

Σ' αυτόν που παρά την βάναυση ιδεολογία της εποχής ότι δεν γινόμαστε άνθρωποι δίχως ξύλο, παρ' όλη τη ζωηράδα μας, δεν σήκωσε ποτέ το χέρι σε κανένα !!!

Ήξερε να διατηρεί το σέβας και την προσοχή του καθενός με ένα μαγικό και απόλυτα προσωπικό τρόπο.

Λάκης Κουσανέλος/Yorgos Delphis

Αγαπητέ κ. Βαδή

Θέλω να σας συγχαρώ για την επανέκδοση του ΚΑΔΜΟΥ στην ηλεκτρονική του μορφή. Τα άρθρα του είναι ενδιαφέροντα και πρωτότυπα και φέρνουν πίσω ωραίες αναμνήσεις από τα χρόνια μας στο Κάιρο.

Ο Σταύρος, ο νέος σκιτσογράφος, είναι πολύ καλός και το πρώτο σκίτσο του με τον Κάδμο που πάει παντού είναι πραγματικά συμβολικό.

Ο Λάκης στον χαιρετισμό του θυμήθηκε την εφημερίδα που είχαμε ετοιμάσει στην Ηλιούπολη με τα άρθρα και την επιμέλειά του και τα σκίτσα μου. Είχαμε δουλέψει με όλο τον ενθουσιασμό του πιστιρικά, γι' αυτό ήταν μεγάλη απογοήτευση και για τους δυο μας η άρνηση του γυμνασιάρχη να προχωρήσουμε στην "έκδοσή" της.

Ελπίζω να συνεχίσετε να εκδίδετε τον Κάδμο και σύντομα το περιοδικό μας να βγαίνει κάθε δύο μήνες.

Με φιλικούς χαιρετισμούς **Ευάγγελος Ν. Πάσσαρης.**

Για την καταβολή της συνδρομής σας.....

Η καταβολή της συνδρομής σας 15 ευρώ ή δωρεάς υπέρ του Συλλόγου μας μπορεί να γίνει με κατάθεση στην Τράπεζα Πειραιώς (αρ. λογαριασμού :6577-126569-278, ή αρ. IBAN : GR8301715770006577126569278 στο όνομα Πιερός Δημήτριος. ΠΡΟΣΟΧΗ : με την κατάθεση να αναφέρετε το όνομα ή τα ονόματα για τα οποία καταθέτετε.

Μετά την κατάθεση ενημερώνετε τον Ταμία κ. Μ.Πιερή , τηλ 210 6840100 6932704820 ή και ηλεκτρονικά dpieris@gmail.com για την έκδοση της σχετικής απόδειξης, η οποία θα σας αποσταλεί αλλά και για τη δημοσίευση της χορηγίας σας στον Κάδμο.

Αποχαιρετιστήριος λόγος ενός αποφοίτου

.....γράφει ο Λάκης Κουσάνέλλος / Yorgos Delphis απόφοιτος 1964

Σεβασμιώτατε, Εξοχώτατε, Κυρίες και Κύριοι,

‘Από μία αρχή σ’ένα τέλος, από ένα τέλος σέ μία αρχή.

Πρίν από δώδεκα ολόκληρα χρόνια είχαμε κάνει μία μικρή αρχή βάζοντας θεμέλιο ένα μικρό πετραδάκι, ήταν ή πρώτη δημοτικού.

Από εκεί καί έπειτα πλάθαμε όνειρα καί κάναμε σχέδια, ένῶ συγχρόνως άλλα πολλά πιό μεγάλα ή πιό μικρά πετραδάκια άκολούθησαν τήν μοίρα τού πρώτου.

Τα πετραδάκια γίνανε βάσεις, στίς βάσεις στηρίχθηκαν οί στήλες ένωσαν τούς τοίχους καί τέλος αυτοί έδωσαν ένα σχήμα στό φρεσκόχτιστο χτήριο τού εΐναι μας, πού δέν σταματάει συνεχῶς νά άνέρχεται.

Το εγῶ μας ήταν ο « Ζήθος » της Μυθολογίας πού έχτισε το κολοσσαίο τεΐχος τῶν Θηβῶν ο μέν Ζήθος μετέφερε όγκῶδεις λίθους διά τῆς δυνάμεώς του, ό δέ άδελφός αΐτου Άμφίων συνήρμοζεν αΐτούς διά τῶν ήχων τῆς λύρας του.

Τί μελωδία θα ήταν καί τί μουσικός ό Άμφίων.

Καί πραγματικά τό έργον τῶν καθηγητῶν μας, αΐτοί οί ΐδιοι πόση πνευματική καλλιέργεια προυΐποθέτουν καί τί ψυχικό δυναμισμό γιά ένα τέτοιο οικόδομημα : ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

Ήνα παράξενο σύμπλεγμα μέ ιδιόρρυθμη δομή δύσπλαστο ύλικό καί πολυσχεδῆ μερισμό.

Καί όμως τό κατώρθωσαν σάν άριστούχοι καί δεδοκιμασμένοι άρχιτέκτονες μᾶς έφεραν στήν σημερινή μέρα, στήν τωρινή στιγμή, σ’έτοϋτο το ύψος πού μποροϋμε νά διακρίνομε τίς δύο καταστάσεις : τήν μία, τῶν ήμερῶν πού περάσαμε ένῶ μᾶς πλάθανε, τά χέρια τους, καί τήν άλλη, τήν αΐσθηση τῆς πληρότητας στίς μέχρι σήμερα μεταγυμνασιακές φουτουριστικές μας σκέψεις. Αΐτές συνοψίζομε σέ δύο γραμμές : Σήμερα τό όνειρο Πραγματικότης.

Ήως τώρα ύπῆρχε τό πρόσχημα τού άνηλικου καί φυσική επίπτωση, ή έπιείκεια μᾶς συγχωροϋνταν σφάλματα, παραβλέπονταν άδυναμίες.

Κάποτε όμως ή ένηλικίωσις παίρνει την θέσιν τού άνηλικου, γιά μᾶς, αΐτή τήν στιγμή !!!

Ή πρώτη στέκεται κοντά στίς άλλες μας ιδιότητες μέ τό σκῆπτρο ψηλά τῆς εΐθύνης, ένῶ ή άλλη άποσύρεται γιά νά πάρη γενικῶς, μία θέσι στήν φυσιολογία του άνθρώπου καί μερικῶς, μία πιό μικρή στή μνήμη τού καθένα.

Τώρα, εΐμεθα ισχυρότεροι, έχομε πνευματική κατάρτιση, πλήρη αΐτεπίγνωση, ώριμο προσωπικότητα, διαμορφωμένη όλότητα.

Άλλά δέν περιορίστηκε μόνο στήν καλλιέργεια τῆς πνευματικῆς μας ιδιορυθμίας, ή Σχολή φρόντισε παράλληλα γιά τήν διάπλασι τού χαρακτήρος μας καί τήν πλήρη συνειδητοποίησι τῆς ψυχικῆς μας ύποστάσεως.

Ήνθρωπος έχοντας σκοπό καί τάμα τήν δημιουργία ώφελίμων βλαστῶν τῆς κοινωνίας, έχάλκευσαν χαρακτήρες ήθικούς μέ έμβλημα μόνο « Τήν σταθερά απόφασι γιά τήν έκτέλεσι τού άγαθοϋ. » Πρωτεϋον προσόν γιά τήν εΐρωστία τῆς κοινωνίας.

Δέν ώφελούν τίποτε, ούτε τά πνευματικά χαρίσματα, ούτε οί παρεσχόμενες εΐχέρειες άναπτύξεως καί έκμεταλλεύσεως αΐτής άνευ ήθικών πρυποθέσεων – όταν ό αντίπους, ή ΑΡΕΤΗ, χλωαίνει « ΠΑΣΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΩΡΙΖΟΜΕΝΗ ΑΡΕΤΗΣ, ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ».

Αισιόδοξοι θα βαδίσωμεν πρὸς τήν έπιτυχία, στηριζόμενοι σ’αυτά.

Μέ αΐτήν τήν προοπτική ξεκινήσαμε στό δύσκολο δρόμο τού καθήκοντος. Καί πρωτοϋ συνεχίσωμεν τήν πορεία μας γιά μεγαλύτερα ύψώματα νοιώθουμε νά άναβλύζει από τά βάθη τῆς ψυχῆς μας ένα πολύπλευρο « εΐχαριστῶ » πρὸς όλους εκείνους που συνέτειναν στόν άρτειο πνευματικό καταρτισμό μας.

Τα ὄμματα τῆς ψυχῆς μας στρέφονται μέ εὐγνωμοσύνη στοὺς ἀνθρώπους πού μᾶς χάρισαν αὐτὴν τὴν διορατικότητα.

Λίγο μακρῶς ἀλλά ψηλά, ἐκεῖ πού κι' ἐμεῖς θέλομε νά φτάσωμε στοὺς πεπνυμένους ἰδρυτὰς τῆς σχολῆς, πρὸς τοὺς αειμνήστους ἀδελφούς ΑΜΠΕΤ, πού δημιούργησαν το φυτώριο αὐτό τῆς μορφώσεως καὶ ἐθνικῆς παιδείας. Στοὺς πρωτεργάτες τῆς σημερινῆς μας εὐτυχίας, τῆς δικῆς μας καὶ τόσων ἄλλων πού πέρασαν καὶ θά περάσουν.

Πρὸς τὴν ἀγαπημένη μας Σχολή, πού σάν κιβωτός μᾶς διέσωσε ἀπ'τόν κατακλυσμό τῆς ἀπαιδευσίας.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐφορείαν καὶ ἰδιαίτερα τον Πρόεδρον αὐτῆς, Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου, ὁποῖος μέ ἀληθινὰ πατρικόν ἐνδιαφέρον παρηκολούθησεν τὴν φοίτησίν μας εἰς ὅλα τῆς τά στάδια.

Πρὸς τόν ἄοκνο Διευθυντὴ μας πού ἀφιέρωσε μία ὁλόκληρη ζωὴ στὴν λειτουργία τῆς Σχολῆς.

Πρὸς ὅλους τοὺς πνευματικούς μας πατέρες, σεβαστοὺς καθηγητὲς καὶ διδασκάλους : Εὐγνωμοσύνη ὀφείλομε !

Τί καθυποχρέωσις δεν ὁμολογεῖται !!

Τὰ εὐχαριστήρια γι'αὐτὸ τό καλὸ, μόνο τό αὔριο θά μπορούσε νά ἐκφράσει μέ τίς πράξεις, γιατί τό στόμα εἶναι κάποτε μικρὸ γιὰ μερικὲς λέξεις.

Ἀγαπητοὶ μου καθηγηταί, δέν θέλω νά ἀμφιβάλλετε, ὅτι ποτέ δέν θά λησμονήσωμε τό χρέος μας τόσον, ὅσο ὁλόκληρο μέρος τῆς ζωῆς μας εἶναι λαξευμένο μέ τὴ σμίλη τῆς ψυχῆς σας.

Πιστεύσατε ὅτι κατωρθώσατε νά ριζώσετε στὰ μύχια τῆς ψυχῆς μας τὰ διδάγματα σας, ἀντελήφθημεν με τὴ δικὴ σας συστηματικὴ καλλιέργεια ὅτι ἡ ζωὴ χωρὶς ἰδεώδη καὶ χωρὶς ἀνώτερους παλμούς δέν ἔχει καμμία ἀξία.

Πάντοτε οἱ συμβουλές σας θά ἀντηχοῦν ἔναυλοι στὴν ἀκοή μας καὶ τό παράδειγμα τῆς αὐταπαρνήσεώς σας θά προβάλλῃ σάν φωτεινὸς δείκτης στο δρόμο τῆς ζωῆς μας.

Εἶναι μερικὲς ἡμέρες, πού μᾶς χάρισαν κάτι, μία χαρὰ, μία ικανοποίηση, μία ἔμπνευση, μία ἐπιτυχία, ἀκόμη καὶ μία λύπη, μία ἀποτυχία ἔστω, εἴτε ἀπρόοπτα, εἴτε περιμένοντάς τιν.

Ὅλες αὐτὲς οἱ στιγμὲς συνθέτουν τὴν συγκίνησί μας, πού καταπλημμυρίζει τό εἶναι μας.

Συμμαθηταί μου, μαζί περάσαμε τὰ ὠραιότερα καὶ ἀγνότερα χρόνια τῆς ζωῆς καὶ μαζί νοιώσαμε τίς πιὸ πολλές χαρὲς λύπες, ἐνθουσιασμούς, ἀπογοητεύσεις.

Ὅσοι κι' ἂν περάσουνε καιροὶ εἶμαι βέβαιος πὼς θά εἶναι μία μεγάλη συγκίνησις ἴσως ἢ πιὸ μεγάλη αὐτῆ, ἢ ἀναπόλησις τῆς μνήμης στὰ θρανία πού μας κράτησαν τίς ψυχὲς μαζί γιὰ τόσα χρόνια.

Ἄς δώσωμε λοιπόν γι'ἀκόμη μία φορά - τελευταίαν πλέον ἐδῶ - τὴν ὑπόσχεση νά ἐκτελέσωμε ἀπαρεγκλίτως τό καθῆκον μας καὶ νά ἀποβοῦμε χρήσιμα μέλη στὴν κοινωνία ἀκολουθῶντας παντοῦ καὶ πάντοτε τὰ διδάγματα τῶν ἀγαπημένων μας καθηγητῶν στό δρόμο τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Καὶ ἡ ὑπόσχεσις αὐτῆ, ἅς εἶναι ὁ σκοπὸς μας.

Γ. Κουσανέλλος

Ὁ Λάκης Κουσανέλλος / Γιώργος Δέλφης, γεννήθηκε το 1945 καὶ μεγάλωσε στο Κάιρο. Τελείωσε τὴν Ἀμπέτιο Σχολή το 1964 καὶ σπούδασε στο Ὁδεῖο Ἀθηνῶν. Συνέχισε τὶς σπουδές του στο Ἀνώτατο Ὁδεῖο του Παρισίου, ὅπου ζεῖ μέχρι σήμερα. Ἀπὸ τοὺς δημοφιλέστερους πιανίστες, ἐπὶ 30 χρόνια, τῆς Ὀπερας Garnier, ἔχει ἀσχοληθεῖ με τὴν σύνθεση καὶ τὴν σχέση μεταξύ τῶν μουσικῶν κλιμάκων, τῆς μετρικῆς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τὴν ρυθμικὴ τῆς Ἰνδικῆς μουσικῆς. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, το 1981, παρουσίασε τὴν διατριβὴ του στη Σορβόννη, γεγονός που του ἐπέτρεψε νὰ διευρύνει τὸν μουσικὸ του ὀρίζοντα καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ δυσεῦρετα μονοπάτια ἀπὸ τὴν κλασσικὴ μουσικὴ, στὴν μουσικὴ baroque καὶ τὴν jazz modal. Ἐδῶ καὶ 7 χρόνια παρουσιάζει ἕνα πρωτότυπο πρόγραμμα στον μεγάλο καθεδρικό ναό, Sainte Chapelle τῶν Παρισίων καὶ σε διάφορα διεθνή φεστιβάλ, με τίτλο "De Bach aux musiques du Monde" ὅπου οἱ συνθέσεις του ἀκούγονται σαν μιὰ σύζευξη τοῦ Johan Sebastian Bach καὶ τοῦ Astor Piazzola www.greecepeace.com

Οι Φατιμίδες στην Αίγυπτο

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ανδρέα Γιοβάνου 'HELIOPOLIS'

.....Γράφει ο Ανδρέας Γιοβάνος, απόφοιτος 1966

Μετάφραση από τα ΑγγλικάΕπιμέλεια Πέρσα Κουμούτση.

Έφτασα στη δοξασμένη πόλη του Καΐρου, μητέρα όλων των πόλεων, γενέτειρα των Φαραώ, ερωμένη των απέραντων επαρχιών με την καρποφόρα γη και τα κτίρια που εκτείνονται ως τον ορίζοντα. Ασύγκριτη σε ομορφιά και μεγαλείο, κέντρο πολιτισμού και επικοινωνίας, όπου διασταυρώνονται οι δρόμοι των ταξιδιωτών, εκείνων που έρχονται και εκείνων που αναχωρούν. Τερματικός σταθμός των παντοδύναμων αλλά και των αδυνάμων... ..' Ibn Battuta 1326

*

Με φόντο εκείνο το καφενείο της Σούμπρας, είδα τον Στέφανο να κάθεται παρέα με τον πρώην καθηγητή της Αμπετείου σχολής, που αποκαλούσε 'Οστάζ' και τον Άντελ, έναν ταξιτζή που είχε γίνει πια κολλητός τους φίλος. Τους άκουσα να συζητούν για την ιστορία των Φατιμίδων...

*

«Ποιοί ήταν οι Φατιμίδες, Οστάζ; Και γιατί ονομάστηκαν έτσι;

Οι Φατιμίδες ανέλαβαν την εξουσία το 909 . Τότε ο πρώτος τους ηγέτης, ο επονομαζόμενος Abdallah el Mahdi Billah, ισχυρίστηκε ότι η καταγωγή του κρατούσε από την Φατίμα (εξ ου και το όνομα), την κόρη του προφήτη Μοχάμεντ και σύζυγο του ξαδέλφου του Άλι.

Οι Φατιμίδες κυριαρχούσαν σε όλη την περιοχή της Βορείου Αφρικής, πλην της Αιγύπτου. Άραβες και Βέρβεροι αποτελούσαν τις τάξεις τους. Τέσσερις Φατιμίδες κατάφεραν να κυριέψουν την Β. Αφρική σε διάστημα 70 χρόνων, ενώ ο τέταρτος, ο Ελ Μοίζ (953-975) κυριέψε τελικά την Αίγυπτο. Αυτός λοιπόν μας ενδιαφέρει..

Ο Ελ Μοίζ ανέβηκε στο θρόνο τον Απρίλιο του 953 στο Qairawan της Τυνησίας. Είχε τον τίτλο του Χαλίφη, διότι οι Φατιμίδες ως Σίιτες είχαν το δικό τους Χαλιφάτο. Το άλλο Χαλιφάτο, εκείνο των Σουνιτών κυριαρχούσε στην Βαγδάτη των Αμπασιδών.

Ο Ελ Μοίζ ήταν πολύ εκλεπτυσμένος άνθρωπος, σπουδασμένος και μάλιστα γνώριζε άπταιστα Ελληνικά. Εκτός αυτού, ήταν άριστος σε θέματα πολιτικής, γενναιόδωρος και ευγενής.

Ο Μακρίζι μας αφηγείται μια ανέκδοτη ιστορία για αυτόν τον Χαλίφη. Όταν μια αντιπροσωπεία υπουργών τον επισκέφτηκε στο γραφείο του, τον βρήκε απλά ντυμένο και περιτριγυρισμένο από βιβλία. Τους είπε: 'Έτσι ζω, διαβάζοντας για να διευρύνω τις γνώσεις μου'. Τους είπε επίσης ότι διάβαζε όλες τις επιστολές που του έστελναν και τις απαντούσε μια- μια ιδιοχειρώς. Πρόσθεσε επίσης: 'Έχω απαρνηθεί τις εγκόσμιες απολαύσεις και τις διασκέδασεις και το μόνο που επιζητώ είναι να προστατεύω τις ζωές των υπηκόων μου. Πολλαπλασιαστείτε λοιπόν, φέρτε πολλά παιδιά στον κόσμο. Να ντροπιάζετε τους αντιπάλους σας και να αποθαρρύνετε πάντα τους εχθρούς σας! Και μία συμβουλή σας δίνω επίσης: μία γυναίκα είναι αρκετή για έναν άντρα!'

Είχε όμως τα μάτια του στραμμένα στην Αίγυπτο και μόλις αντιλήφθηκε ότι η διοίκησή της ήταν αδύναμη, έστειλε τον στρατηγό του να την κατακτήσει..

Όταν οι Γάλλοι του Ναπολέοντα έφθασαν στο Κάιρο το 1799, φρόντισαν αμέσως να οχυρώσουν τις πύλες της πόλης που την προστάτευαν. Τέτοιες ήταν η Bab el Nasr (η πύλη της Νίκης) και η Bab el Futuh (πύλη των Κατακτήσεων), οι οποίες βρίσκονταν στα δεξιά και αριστερά του τζαμιού του Ελ Χακίμ.

Υπήρχαν τότε 60 παρόμοιες πύλες που περιζώναν το Ισλαμικό Κάιρο, σχηματίζοντας ένα τεράστιο τετράγωνο. Σήμερα μόνο τα ίχνη αυτών των τειχών μπορεί να διακρίνει κανείς. Ο τότε Κυβερνήτης της Αιγύπτου, Badr el Gemali (1087-1091) , αρμένιος στην καταγωγή, έκτισε πολλές τέτοιες πύλες, ιδίως κατά τα τελευταία χρόνια της κυριαρχίας των Φατιμίδων, ενισχύοντας την άμυνα της πόλης και της χώρας απέναντι στους Τούρκους Σελτζούκους και αργότερα τους Οθωμανούς. Οι στέρες αυτές και άρτια σχεδιασμένες πύλες έμοιαζαν με τις Ρωμαϊκές , αφού διέθεταν μία εξωτερική και μία εσωτερική πύλη που ήταν συνδεδεμένες μεταξύ τους, δημιουργώντας έναν

καλά προστατευμένο και σκεπασμένο χώρο ανάμεσά τους...

Το τετράγωνο αυτό που περιστοίχιζε την πόλη και που οι 3 φίλοι ήθελαν να εξετάσουν, περιέκλειε το Azhar και το Khan Khalili και πολλά άλλα κτίρια. Είχε διάσταση 1 περίπου τετραγωνικό μίλι και εκτεινόταν από τις δύο πύλες που αναφέραμε (Bab el Nasr, Bab el Futuh) που βλέπουν βορινά προς την Ηλιούπολη, και της Bab Zuweila έως τον Νότο, που φτάνει σήμερα έως την οδό Ahmed Maher. Ανατολικά υψώνεται ο λόφος του Μοκάταμ και δυτικά το τετράγωνο καταλήγει στη σημερινή οδό Port Said, η οποία κάποτε υπήρξε κανάλι που οδηγούσε στην Ερυθρά Θάλασσα.

Πέρα από το κανάλι και μέχρι τον Νείλο – στο Bab el Hadid ή Midan Ramses – βρισκόταν το el Maks, το λιμάνι του Καΐρου πάνω στον Νείλο, που φορολογούσε τους διερχόμενους. Εκεί ήταν επίσης αραγμένα τα πολεμικά πλοία της Αιγύπτου....

Βλέποντας την έκπληξη στα μάτια των δυο φίλων του, ο Οστάζ εξήγησε, ότι η ανατολική όχθη του Νείλου, στο Κάιρο των Φατιμίδων, σχεδόν έφτανε ως την πλατεία A'taba και στο Bab el Hadid και έστριβε δυτικά...

Ο Οστάζ έκλεισε την αφήγηση, περιγράφοντας το τέλος των Φατιμίδων με αυτά τα λίγα λόγια:

Όταν ο τελευταίος Χαλίφης των Φατιμίδων, ο 20χρονος El Adid παρέδωσε το πνεύμα του την Παρασκευή 10 Σεπτεμβρίου του 1171, αντικαταστάθηκε από τον Σουνίτη Αμπασίδη Χαλίφη της Βαγδάτης.

Αυτός έφερε και το τέλος της Σιτικής κυριαρχίας στην Αίγυπτο. Τη μεταβολή αυτή ολοκλήρωσε χωρίς πανηγυρισμούς ο Salah el Din (al Malek al Nasser abu al Muthafar Salah al Dunia oual Din Youssef ebn Ayoub), κούρδος στην καταγωγή. Ένας υψηλής ποιότητας άνθρωπος, χαρισματικός και γενναϊόδωρος που τον θαύμαζαν φίλοι και εχθροί. Ένας άνθρωπος που, αν και απρόθυμα ακολούθησε τον θείο του στρατηγό Shirkuh στην Αίγυπτο, έμελλε να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους και ενδοξότερους άρχοντες του Ισλάμ....

Ένα από τα Σιτικά 'λείψανα' που απέμειναν στο Κάιρο είναι μία επιγραφή στην πύλη Bab el Nasr που διαβάζει 'Δεν υπάρχει άλλη θεότητα από τον Αλλάχ και ο Μοχάμαντ είναι ο προφήτης Του' και που όμως συνεχίζει με κουφικούς χαρακτήρες, 'Και ο Άλι είναι ο Απεσταλμένος Του'. Αυτό επέζησε χαραγμένο εκεί πάνω από 800 χρόνια...

Ο Στέφανος τότε ρώτησε τον Οστάζ γιατί αποφάσισε να διδάξει σε Ελληνικό σχολείο και ο Οστάζ απάντησε με ένα φωτεινό χαμόγελο που του θύμιζε εκείνο του Βούδα.

Πάντα έτρεφα συμπάθεια για όλες τις μειονότητες της Αιγύπτου, πάντα θαύμαζα τον κόσμο της, χωρίς να κοιτώ καταβολές, ή θρησκεία. Το αίσθημα αυτό δυνάμωσε περισσότερο όταν μια μέρα διάβασα ότι κάποτε το 1808, η στάθμη του νερού του Νείλου είχε πέσει αρκετά και οι Αιγύπτιοι άρχισαν να απελπίζονται. Τότε όλοι οι Μουσουλμάνοι κληρικοί μαζί με τους Χριστιανούς κληρικούς και τους Εβραίους ραβίνους συγκεντρώθηκαν οικειοθελώς στο τζαμί του Αμρ στη περιοχή Φουστάτ για να προσευχηθούν όλοι μαζί, με την ευχή να εισακουστούν οι επικλήσεις και οι προσευχές τους και να ανέβει η στάθμη του νερού. Η εικόνα του εκκλησιάσματος όλων των πίστευων για το κοινό καλό είναι και θα είναι για πάντα οδηγός μου, ένα δυνατό παράδειγμα για το ρόλο και τη θέση της Αιγύπτου στην ιστορία. Έτσι, όταν έμαθα ότι υπήρχε κενή θέση στο Ελληνικό σχολείο, σκέφτηκα, 'αυτή είναι η ευκαιρία μου για να γίνω κι εγώ μέλος της 'πολυπολιτισμικής' οικογένειας της Αιγύπτου, που είναι και το κυρίαρχο χαρακτηριστικό της..'

Ισλαμικό Μουσείο του Καΐρου στην Rue Port Said στο Μπαμπ ελ Khalk.

Θέμα : Αμπετιανοί του εξωτερικού «En Famille»

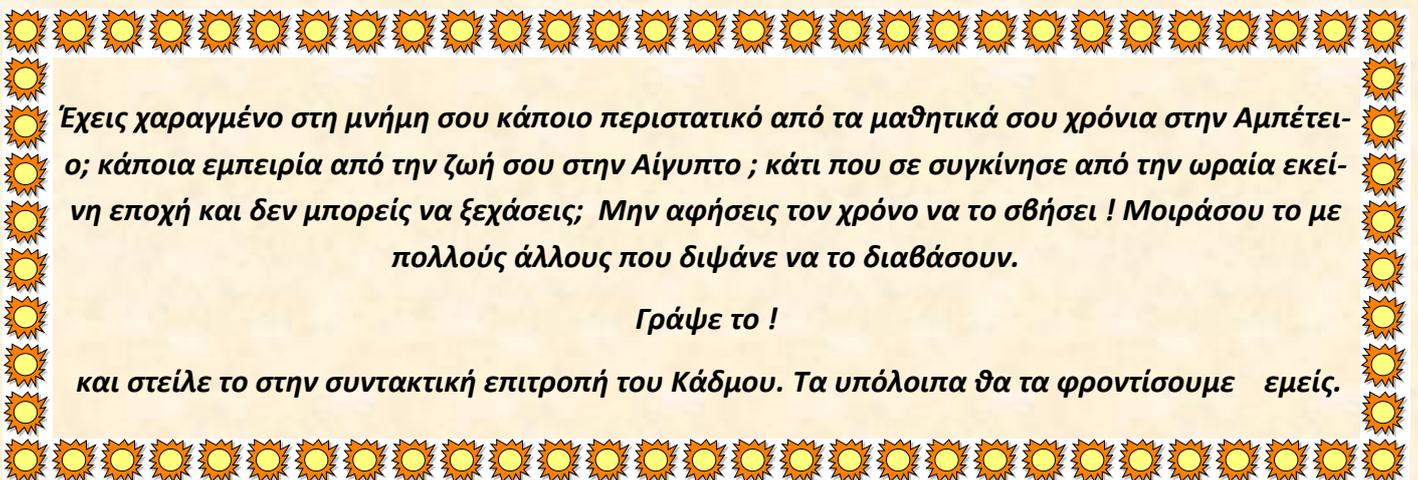
Μάνος Χριστοφίδης απόφοιτος 1959

Ο Αμπετιανός Μάνος Χριστοφίδης, με τις αδελφές του Δήμητρα, Νίτσα και τον μεγάλο του αδελφό Ντίνο στο Μόντρεαλ του Καναδά.

Ο Μάνος με την σύντροφο του Πέγκυ

"Ο Μάνος Χριστοφίδης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ηλιούπολη του Καΐρου, αποφοίτησε από την Αμπέττειο το 1959 και από το Κολέγιο Λεονάρντο Ντα Βίντσι το 1963 με δίπλωμα βοηθού αρχιτέκτονας. Ήταν αθλητής του Βόλεϊ στην Εστία της Ηλιούπόλεως. Από το 1963 μέχρι το 1966 εργάστηκε σε μεγάλη ιταλική τεχνική εταιρεία στην έρημο δίπλα στο Λούξορ και το 1966 μετανάστευσε στον Καναδά. Εργάστηκε σαν σχεδιαστής σε μεγάλη καναδέζικη τεχνική εταιρεία σπουδάζοντας ταυτοχρόνως στο Πανεπιστήμιο Κονκόρδια του Μόντρεαλ από όπου αποφοίτησε το 1975 με Δίπλωμα Μπάτσελορ στην Διοίκηση Εμπορικών Επιχειρήσεων. Το 1978 με τον μεγάλο αδελφό του Ντίνο άνοιξαν δική τους εταιρεία βιομηχανικών κατασκευών την οποία κράτησαν επιτυχώς μέχρι το 2012, όταν βγήκαν και οι δύο σε σύνταξη. Ο Μάνος ζει στο Μπήκονσφιλντ στο Μόντρεαλ και είναι μέλος του τοπικού Συνδέσμου Αιγυπτιωτών, των ΑΧΕΠΑ του Καναδά, όπου είναι υπεύθυνος για την οργάνωση του ετήσιου τουρνουά γκολφ και του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής στην Αθήνα, όπου έρχεται σχεδόν κάθε καλοκαίρι."

Έχεις χαραγμένο στη μνήμη σου κάποιο περιστατικό από τα μαθητικά σου χρόνια στην Αμπέττειο; κάποια εμπειρία από την ζωή σου στην Αίγυπτο ; κάτι που σε συγκίνησε από την ωραία εκείνη εποχή και δεν μπορείς να ξεχάσεις; Μην αφήσεις τον χρόνο να το σβήσει ! Μοιράσου το με πολλούς άλλους που διψάνε να το διαβάσουν.

Γράψε το !

και στείλε το στην συντακτική επιτροπή του Κάδμου. Τα υπόλοιπα θα τα φροντίσουμε εμείς.

Εις μνήμην Χαρίλαου Καρβέλη

...γράφει ο Μιχάλης Μπίσκοκς, απόφοιτος 1966

Πλήρης ημερών σε ηλικία 93 ετών, έφυγε στις 18 Δεκεμβρίου 2015 για το μεγάλο ταξίδι, ένας από τους πιο αξιόλογους προέδρους που θήτευσαν στην Ελληνική Κοινότητα Καΐρου.

Γεννήθηκε στο Κάιρο από Αιγυπτιώτες γονείς με καταγωγή από την Λήμνο, εκεί όπου άφησε και την τελευταία του πνοή. Σε ηλικία 19 ετών κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου κατετάγη στην Ελληνική Πολεμική Αεροπορία και μετά από σύντομη εκπαίδευση στην Ροδεσία, συμμετείχε ως πιλότος σε αερομαχίες εναντίων των δυνάμεων του Άξονα.

Η προσφορά του, η δράση του και η συμμετοχή του στους Αιγυπτιώτικους Συλλογικούς φορείς του Καΐρου υπήρξε πλουσιότατη, όπως τη Λημνιακή Αδελφότητα, τον Σύλλογο Αποφοίτων Αμπετείου και άλλους πολλούς με αποκορύφωμα την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου όπου διετέλεσε Πρόεδρος από το 1981 έως το 1986.

Επί προεδρίας του στην Ελληνική Κοινότητα συμπληρώθηκε η συγχώνευση της Κοινότητας Ζεϊτούν με την Ε.Κ.Κ., πραγματοποιήθηκαν οι επιτυχείς επισκέψεις του τότε Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή και του τότε πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου, χορηγήθηκαν για πρώτη φορά 400 Αιγυπτιακές υπηκοότητες σε Έλληνες Αιγυπτιώτες, ζητήθηκε επίσημα από το Ελληνικό κράτος η 20ετής παράταση του συνταξιοδοτικού νόμου των Αιγυπτιωτών και έτσι ρυθμίστηκε η συνταξιοδότηση των παροίκων από το ΙΚΑ, έγινε ανασκόπηση των διαφόρων Κοινοτικών Κτηρίων και Εκκλησιών που έμειναν αχρησιμοποίητα, επαναπροσδιορίστηκαν οι αξίες των ακινήτων και οικοπέδων της Κοινότητας, υπήρξε Κοινοτική μέριμνα και υποστήριξη στην τότε Καϊρινή εφημερίδα «το ΦΩΣ» καθώς και σε πολλά παροικιακά σωματεία, ενισχύθηκε η λειτουργία της τότε Κοινοτικής Ανωτέρας Σχολής Τουριστικών Επαγγελματιών, συνέβαλε στην δημιουργία του θεσμού των Καβαφείων και τέλος πραγματοποιήθηκαν ανακαινίσεις και επεκτάσεις στο Ελληνικό Νοσοκομείο Καΐρου.

Ο Χαρίλαος Καρβέλης υπήρξε από τους Προέδρους που είχε όραμα για την επιβίωση του Αιγυπτιώτη Ελληνισμού και ειδικότερα για τους εν Ελλάδι Αιγυπτιώτες, γι' αυτό και υποστήριξε άμεσα τον τότε Πρόεδρο του ΣΑΕ Δημήτρη Χαριτάτο στην υλοποίηση αγοράς της Στέγης των Αιγυπτιωτών στην Αθήνα. Για όλη αυτή την προσφορά του η Ε.Κ.Κ. τον τίμησε αναγορεύοντάς τον Επίτιμο Πρόεδρο.

Σε αυτόν τον πολυπράγμονα και άξιο συντοπίτη μας, οι Καϊρινοί της Ελλάδος αναγνωρίζοντας το έργο του αποτίνουν φόρο τιμής εις μνήμην του. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Μιχάλης Μπίσκοκς

Πρόεδρος Συλλόγου Ελλήνων Καΐρου

Ο Μιχάλης Μπίσκοκς γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Κάιρο της Αιγύπτου από Έλληνες γονείς. Τα σχολικά του χρόνια ξεκίνησαν στο Δημοτικό Σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας Ασιούτ της άνω Αιγύπτου και ολοκληρώθηκαν το 1967 στο Ελληνικό πρακτικό Λύκειο της Αμπετείου Σχολής στο Κάιρο.

Σπούδασε Πολιτικός Μηχανικός στο Πολυτεχνείο του Καΐρου (Cairo University – Faculty of Eng.) και στην συνέχεια και στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (Ε.Μ.Π.) τμήμα Πολιτικών Μηχανικών.

Το 1974 ξεκίνησε την καριέρα του στην περιοχή του Αραβικού Κόλπου, εργαζόμενος σε μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες και το 1981 επέστρεψε στην Ελλάδα όπου ασχολήθηκε κυρίως ως ελεύθερος επαγγελματίας.

Ασχολούμενος με τις ρίζες του, το 1992 ίδρυσε στην Αθήνα μαζί με άλλους συντοπίτες του Καϊρινούς, τον «Σύλλογο Ελλήνων Καΐρου» στον οποίο προεδρεύει έως και σήμερα. Μιλάει άπταιστα αραβικά και αγγλικά, επίσης είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά.

Η Φιλική Εταιρεία, ο Μοχάμεντ Άλη και οι Έλληνες της Αιγύπτου

.....Γράφει ο Ζέφυρος Αθ. Καυκαλίδης, απόφοιτος 1965

Μέρος 2ο

Φτάνοντας στην Αλεξάνδρεια ο Πελοπίδας, εφοδιασμένος με τα συστατικά γράμματα πηγαίνει στο Κάιρο όπου αρχίζει τη μύηση διαφόρων σημειώντων Ελλήνων(1), τους οποίους όρκιζε στα Παλαιά Πατριαρχία του Αγίου Μάρκου. Στη συνέχεια, ο Πελοπίδας επιστρέφει στην Αλεξάνδρεια, όπου μαζί με τον Ίπατρο, κατηχεί πολλούς στη Μονή του Αγίου Σάββα. Μεταξύ των μυηθέντων είναι και ο Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος και ο Ηγούμενος του αρχαίου αυτού μοναστηριού. Στις αρχές Ιουνίου του 1820, ο Πελοπίδας σε συμφωνία με τον έμπορο Κυριάκο Τασσήκα, πρότειναν ένα πρωτότυπο σχέδιο(2). Οι δύο συνωμότες σχεδίαζαν να πάρουν από τον Μοχάμεντ Άλη εμπορεύματα εκατομμυρίων γροσίων επί πιστώσει, δήθεν για εμπορικό οίκο που θα ίδρυσαν. Στην πραγματικότητα, θα τα έστελναν στην Ελλάδα για τις ανάγκες του αγώνα που ήταν έτοιμος να ξεσπάσει. Τελικά όμως δεν προ-

¹Να σημειωθεί εδώ ότι είδη από την εποχή εκείνη υπάρχουν οικογένειες και στην αποικία του Καΐρου αλλά ιδιαίτερα της Αλεξανδρείας, των οποίων οι απόγονοι ή αυτοί οι ίδιοι θα αποβούν αργότερα σημαντικοί παράγοντες στην ιστορία του Αιγυπτιακού Ελληνισμού. Οι επιφανέστεροι της εποχής ήταν οι αδελφοί Τσοσίτσα, ο Ιωάννης Αναστάσης, ο Αθανάσιος Καζούλλης καθώς και οι αδελφοί Δημήτριος και Αλέξανδρος Κασσαβέτης, οι αδελφοί Δημητρίου, Χατζησωτηρίου, Κάλλογλου κ.α.

²Ολόκληρο το ευφύεστατο σχέδιο του Αντωνίου Πελοπίδα και του αιγυπτιακού εμπόρου Κυριάκου Τασσήκα, το οποίο κατά τον ιστορικό Φιλήμονα θα μπορούσε εύκολα να πραγματοποιηθεί, παρατίθεται χωρίς περικοπές στο παράρτημα του Δ' τόμου του έργου του Ιωάννη Φιλήμονος *Δοκίμιον Ιστοριών περί της Ελληνικής Επανάστασης*, 1859, καθώς και στη *Μεγάλη Ελληνική Εγχειροποίητα*, λήμμα Αίγυπτος/Η Αίγυπτος και ο Ελληνικός Αγών, άρθρο του Γ.Δ. Κορομηλά.

χώρησαν στο σχέδιο είτε διότι ο Πατριάρχης Θεόφιλος, όπως ειπώθηκε, τους σταμάτησε αρνούμενος μια τέτοια απάτη εις βάρος του Μοχάμεντ Άλη, είτε διότι τα γεγονότα στις Ηγεμονίες επισπεύθηκαν.

Τελικά οι δύο Απόστολοι παραλαμβάνουν το συγκεντρωμένο χρηματικό ποσό που αγγίζει τα 200.000 γροσια. Ο Δημήτριος Ίπατρος θα φύγει για την Κύπρο και στη συνέχεια σε μια αποστολή στην κεντρική Μακεδονία όπου θα δολοφονηθεί, μετά από προδοσία, καθώς κατευθύνεται μέσω των ορεινών διαβάσεων του Βερμίου προς τα Γιάννενα. Ο Αντώνιος Πελοπίδας θα συνεχίσει το αποστολικό του έργο στην Αίγυπτο οργανώνοντας και στέλνοντας στην Ελλάδα πολλά πλοία φορτωμένα με πολεμοφόδια και τροφές για τον αγώνα, χωρίς ο Μοχάμεντ Άλη να φέρει κανενός είδος προσκόμματα. Η φιλογενής αυτή προσωπικότητα που τόσα πρόσφερε όχι μόνο στην προπαρασκευή αλλά και κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, πέθανε σε τέτοιο βαθμό ένδειας, ώστε η οικογένειά του δεν είχε ούτε τα έξοδα της κηδείας. Αλλά η ένδεια ήταν το αντίτιμο για τους περισσότερους από τους Φιλικούς. Το θλιβερό τέλος του Εμμανουήλ Ξάνθου και του Παναγιώτη Σέκερη το επιβεβαιώνει.

Εδώ αξίζει να σημειώσουμε και το ακόλουθο περιστατικό που έλαβε χώρα όταν οι Φιλικοί κατήχησαν τον Θεόδωρο Τσοσίτσα. Ο αδελφός του Θεοδώρου, Κωνσταντίνος, επειδή ήταν στενά συνδεδεμένος με τον Μοχάμεντ Άλη, αφέθηκε στο περιθώριο από φόβο μήπως ανακοινώσει στον πασά της Αιγύπτου τον μυστικό σκοπό. Η σχέση εξάλλου των δύο αδελφών δεν ήταν καλή, επρόκειτο για δύο εντελώς διαφορετικούς χαρακτήρες. Από τις λίγες πληροφορίες που έχουμε δημιουργείται η εντύπωση ότι ο Κωνσταντίνος ήταν αμιγής έμπορος και αρκετά φιλοχρήματος, σε αντίθεση με τον αδελφό του ο οποίος αποδείχθηκε ανοιχτός και τελικά ευεργέτης της κοινότητας Αλεξανδρείας. Αυτός λοιπόν ο Θεόδωρος έγινε ένθερμο μέλος της Φιλικής Εταιρείας της οποίας οι συγκεντρώσεις λάμβαναν χώρα στην οικία ενός των πλουσιότερων Ελλήνων του Καΐρου ονόματι Γρηγορίου Τζάνου. Ο Κωνσταντίνος, ωστόσο, υποψιάστηκε τα διατρέχοντα και βεβαιώθηκε για τη συνωμοσία από μια επιστολή του Θεόδωρου Ασημάκη την οποία έλαβε από την Κωνσταντινούπολη, όπου περιγράφονταν οι κινήσεις του Πελοπίδα και του Τασσήκα. Ο Ασημάκης ήταν ο προδότης της Φιλικής, ο μοιραίος άνθρωπος (Φιλικός ο ίδιος) ο οποίος με την προδοσία του αυτή ανάγκασε τον Υψηλάντη να κηρύξει πρόωρα την Επανάσταση. Με την επιστολή του, ο άθλιος αυτός ζητούσε από τον Κωνσταντίνο Τσοσίτσα να αναφέρει τη συνωμοσία στον Μοχάμεντ Άλη. Χωρίς χρονοτριβή ο τελευταίος πηγαίνει στον πασά και του εξιστορεί να πάντα προδίδοντας στην ουσία όσους Αιγυπτιώτες εμπλέκονταν στην υπόθεση και βέβαια και τον αδελφό του. Ποια ήταν τα κίνητρά του; Η βιβλιογραφία τον θέλει να κινείται ως υπερασπιστής των ελλήνων που ζούσαν στην Αίγυπτο θεωρώντας χρέος του να τους προστατέψει από μια τέτοια "τυχοδιωκτική" κίνηση. Πιστεύουμε, αντιθέτως, ότι κινήθηκε από καθαρά προσωπικά κίνητρα, αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία. Ποια ήταν όμως η αντίδραση του Μοχάμεντ Άλη *ελ Κιμίρ*, όπως έμεινε γνωστός στην ιστορία ο ευφύεστατος αυτός αναμορφωτής και δημιουργός της νεωτέρας Αιγύπτου;

Δεν ήταν ο Μοχάμεντ Άλη φανατικός μουσουλμάνος. Δεν συμεριζόταν τον φανατισμό των ομοθρήσκων του ούτε την αμάθειά τους. Ο ίδιος εξάλλου άρχισε να μαθαίνει ανάγνωση και γραφή στα σαράντα του χρόνια. Η επαφή του με Έλληνες και άλλους ευρωπαίους, από την εποχή ακόμα που ζούσε στην Καβάλα, τον ωθούσε να

τους εμπιστευθεί. Τους άνοιξε λοιπόν τις πόρτες της Αιγύπτου. Σε μια παρατήρηση που του είχε γίνει ότι οι περισσότεροι από τους ξένους ήταν τυχοδιώκτες, ο πασάς απάντησε ότι το γνωρίζει, αλλά «*όταν ανακαλύψω τον αληθινό, αυτός με αποζημιώνει εκατονταπλασίως δια την ζημίαν, ην υπέστην από τους άλλους*». Στα πλαίσια εφαρμογής αυτής της πολιτικής επέτρεψε στους ξένους να κυκλοφορούν με ευρωπαϊκό ένδυμα και να είναι ιδιοκτήτες ίππων, τους οποίους μπορούσαν πλέον και να υπεύουν. Διέταξε να καταργηθούν κάποιες ενοχλητικότερες για τους Φράγκους τελετές, όπως λ.χ. η ετήσια πομπή του οπλισμού των σταυροφόρων: θώρακες, περικεφαλαίες, περιχειρίδες, προμετωπίδια και άλλον αρχαίο οπλισμό. Όλα αυτά ήταν λάφυρα των μουσουλμάνων από την εποχή των σταυροφοριών. Η πομπή αυτή προκαλούσε αλαλαγμούς χαράς από τις μουσουλμανικές μάζες. Επέτρεψε, επίσης, στους αρχηγούς όλων των θρησκειών να ιεουργούν δημόσια και τις καμπάνες των εκκλησιών να ηχήσουν μετά από σιωπή αιώνων. Την ημέρα που δημοσίευσε το διάταγμα για την ελευθερία των θρησκειών είχε πει τα ακόλουθα εκπληκτικά λόγια: «*Θα ήταν δυστύχημα μέγα, εάν μία εξ όλων τούτων των θρησκειών δεν ετύχαινε να είναι η αληθινή*!» Έπρεπε να έχει κάποιος την ανοιχτότητα πνεύματος και το θάρρος αυτού του αλβανού άρχοντα από την Καβάλα για να επιβάλει τέτοιες αλλαγές! Αναρωτιέται κανείς τι θα ήταν η Οθωμανική Αυτοκρατορία αν είχε καταληφθεί από τον πασά της Αιγύπτου. Ο Μοχάμεντ Άλη είχε φτάσει στα πρόθυρα να την κατακτήσει, αλλά τον σταμάτησαν οι Δυτικοί και η Ρωσία.

Είναι εδώ απαραίτητο να σημειώσουμε το παράδοξο των σχέσεων του πασά με τους Έλληνες. Η μέχρι τότε εκ μέρους του αποδοχή των Ελλήνων ήταν πράγματι εντυπωσιακή. Έβλεπε ευχαρίστως τα ελληνικά πλοία να αγκυροβολούν στους λιμένες της Αλεξάνδρειας, της Ροζέττης και της Δαμιέττης και εν γένει την ελληνική παρουσία να ωφελεί το πασαλίκι του. Και όταν θέλησε να αποκτήσει εμπορικό στόλο, στράφηκε προς τους Έλληνες. Από το 1809 έως το 1811 στα ναυπηγεία του Σουέζ κτίστηκαν 28 πλοία. Σε Έλληνα πάλι κοσμηματοπώλη του Καΐρου ανέθεσε την αναζήτηση σμαραγδωρυχείων στα απάτητα όρη ανατολικά του Dagaou, τρία χιλιόμετρα από τις ακτές της Ερυθράς Θάλασσας. Στις εκστρατείες του στον Άνω Νείλο, πολλοί Έλληνες τον ακολούθησαν ως διερμηνείς, πρακτικοί γιατροί και τροφοδότες των στρατευμάτων του.

³ Arnold Wright, *Twentieth Century Impressions of Egypt*, London, 1909

Λίγο πολύ, λοιπόν, έκανε τα στραβά μάτια όσον αφορά τις κινήσεις των Φιλικών στην Αίγυπτο. Αλλά και αργότερα, μόλις ξέσπασε η Επανάσταση, πιστεύοντας ότι ο Αλή πασάς των Ιωαννίνων τους προσεταιριζόταν για τον αγώνα του κατά του Σουλτάνου, απέλυσε ικανό αριθμό Τουρκαλβανών που υπηρετούσαν στον στρατό του, ώστε αυτοί να συμπράξουν με τον Αλή πασά εναντίον των σουλτανικών στρατευμάτων. Είναι αξιοσημείωτο επίσης το ακόλουθο γεγονός. Όταν ξεκίνησε ο πόλεμος της ελληνικής ανεξαρτησίας, ο σουλτάνος ζήτησε από τον Μοχάμεντ Άλη να του στείλει στην Κωνσταντινούπολη τους επισημότερους των Ελλήνων που κατοικούσαν στην Αίγυπτο ως ομήρους. Εκείνος, όμως, αρνήθηκε, προφασιζόμενος ότι οι Έλληνες ήταν υπό την προστασία του πρέσβευς των ΗΠΑ και ότι θα ήταν ανοίκειο να τα βάλει με μια τέτοια μεγάλη δύναμη. Στην ουσία τους προστάτεψε. Μέχρι το τέλος του 1822, με την καταφανή ανοχή του μπορεί να πει κανείς ότι βοήθησε τον ελληνικό Αγώνα. Η απασχόληση της Πύλης με τους Έλληνες τον έκανε να νιώθει ασφαλέστερος, ενώ ταυτόχρονα προπαρασκευαζόταν στρατιωτικά εναντίον της Τουρκίας αγοράζοντας μεγάλες ποσότητες όπλων και εφοδίων. Δέχτηκε εξάλλου πολλούς απότακτους της Μεγάλης Στρατιάς του Ναπολέοντος μετά την οικτρή ήττα του τελευταίου στη Ρωσία και αρκετούς χρησιμοποίησε για την εκπαίδευση του στρατεύματός του. Η εκστρατεία του Σουλτάνου εναντίον του Αλή πασά αλλά και το σχέδιο της Πύλης να διαιρέσει σε δύο πασαλίκια την Αίγυπτο τον προειδοποιούσε ότι θα ερχόταν και η σειρά του.

Η ατμόσφαιρα άλλαξε όταν του ζητήθηκε από τον Σουλτάνο να επέμβει και να τον συνδράμει στον πόλεμο εναντίον των Ελλήνων επαναστατών. Τι θα γινόταν άραγε με τους Έλληνες της Αιγύπτου; Όπως είναι γνωστό, έστειλε το γιο του Ιμπραήμ πασά στην Ελλάδα, κατόπιν αιτήσεως του Σουλτάνου. Η άφιξη του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο ήταν ο καταλύτης για την αποδιοργάνωση της Ελληνικής Επανάστασης. Αν δεν υπήρχε στροφή της ευρωπαϊκής πολιτικής και η «εκ λάθους» πλήρης καταστροφή του αιγυπτιακού στόλου στο Ναυαρίνο, η ελευθερία της Ελλάδος θα παρέμενε άπιαστο όνειρο. Παρ' όλ' αυτά ο Μοχάμεντ Άλη συνέχιζε να δέχεται ευμενώς Έλληνες που συνέρεαν απ' όλα τα μέρη της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Μετά το πέρας της Επανάστασης, το κύμα αφίξεων Ελλήνων στην Αίγυπτο αυξήθηκε κατακόρυφα.

⁴Βλ. την λεπτομερειακή ανάπτυξη του ζητήματος στο εξαιρετικά αναλυτικό έργο του Μιχαήλ Σακελλαρίου: *Η απόβαση του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο (24 Φεβρουαρίου-23 Μαΐου 1825)*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2012. Πρόκειται για ένα έργο όπου μεθοδολογικά η έννοια της μικρολογίας συνδυάζεται με την έννοια της σημαντικότητας (στα γερμανικά εκφράζεται με τον επιτυχημένο όρο: *wichtige Kleinigkeiten*) δίδοντας εξαιρετικά αποτελέσματα που προβάλλουν τη σημασία του αρχαιακού υλικού που όπως λέει ο συγγραφέας «*το πλήθος των πολύ μικρών πληροφοριών δεν διαλύει την εικόνα του συνόλου ούτε μας κρύβει τους κεντρικούς άξονες. Αντίθετα μας αποκαλύπτει καταστάσεις και αιτίες που δεν μας δίνονται από τις αφηγηματικές πηγές*»

.....Το άρθρο συμπληρώνεται στο επόμενο τεύχος

Λίγα λόγια για τον Κάδρο στην Γενική Συνέλευση του Σ.Α.Σ.

.....γράφει ο Λάκης Πεζάζ

Ήταν μεγάλη τιμή για μένα και ιδιαίτερη χαρά να αποδεκτώ την απόφαση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και να αναλάβω την αρχισυνταξία του ψηφιακού περιοδικού μας, μετά την απόφαση του φίλου Αμπετειανού Τάκη Σφακιανόπουλου να παραιτηθεί λόγω φόρτου εργασίας και προσωπικών αιτιών. Ο Τάκης με τον Αντώνη Πατρινό, τον εκδότη μας Νίκο Βαδή και όλη την συντακτική ομάδα του Κάδμου, την Καίτη, τον Μίμη και μένα, δουλέψαμε σκληρά και ομαδικά και βγάλαμε, πιστεύω, ένα περιοδικό άξιο της ιστορίας του. Ο Τάκης και οι μοναδικές του ικανότητες στην οργάνωση και στο “project management” μας έλειψαν πάρα πολύ και ήταν ένα ζευγάρι παπούτσια, αυτά του Τάκη, που εγώ δεν ήθελα και δεν μπορώ ποτέ να γεμίσω. Αλλά προσπάθησα και προσπάθω, αν τα κατάφερα ή όχι, εσείς, οι αναγνώστες του Κάδμου, θα αποφασίσετε.

Μία από τις πολλές ικανοποιήσεις που έχει ο αρχισυντάκτης του Κάδμου είναι η ύπαρξη μιας τεράστιας δεξαμενής από ταλαντούχους ανθρώπους που θέλουν να βοηθήσουν το περιοδικό μας. Στα τέσσερα τεύχη που βγήκαν κάτω από την αρχισυνταξία μου γνωρίσατε πολλούς τέτοιους νέους και ικανούς συνεργάτες, τον Αλέκο Greiss, διαφημιστή και καλλιτέχνη από το Κάιρο και σύζυγο του νέου μέλους του ΔΣ του Συλλόγου μας, την κ Φρύνη Λαμπούρα Γκρέις, τον ιστορικό ερευνητή και συγγραφέα Νικόλαο Νικηταρίδη, τον Αθηναίο διαφημιστή και σκιτσογράφο του Κάδμου, Σταύρο Γεωργιάδη, τον καθηγητή και πρόεδρο του ΔΣ της Χαλυβουργικής, δόκτορα Γιώργο Βαρουφάκη, τους Αμπετειανούς και Αχειλοπουλίνες, Ζέφυρο Καυκαλίδη, Λάκη Κουσανέλλο, Νανά Ευσταθείαδου, Έφη Μαλαχία-Χαλκιά, Βίλλυ Πολίτη, Αργύρη Μοσχίδη και Χρήστο Χριστοφόρου. Ανακαλύψαμε επίσης κρυφά ταλέντα μέσα στους δικούς μας συνεργάτες, όπως τον Μίμη Πιερή, την Καίτη Μπαραμίλη, τον δικό μας πρόεδρο και εκδότη Νικόλα Βαδή.

Σας παρουσιάσαμε επίσης, αναγνωρισμένα ταλέντα όπως την Πέρσα Κουμούτση, την Μαρία Αδαμαντίδου και τον Λάμπρο Μπενοβία.

Σας γνωρίσαμε νέους Καϊρινοί συγγραφείς όπως την Βίλλυ Πολίτη, τον Ανδρέα Γιοβάνο, τον Δημήτρη Βαζελάκη και τον Μαριαντώνη Πολίτη. Σας υπενθυμίσαμε βιβλία γνωστών και ταλαντούχων Καιρινών συγγραφέων όπως της Πέρσας Κουμούτση και της Μαρίας Αδαμαντίδου.

Ξεκινήσαμε δύο νέες στήλες-σελίδες στον Κάδρο, την «Αιγυπτιώτες γονείς, Αθηναία παιδιά» και την «Αμπετειανοί στο εξωτερικό «en famille” κρατώντας πάντα τις ιστορικές σελίδες του Κάδμου που όλοι σας περιμένετε να βρείτε μέσα στο αγαπημένο σας περιοδικό.

Έχουμε πολλές νέες ιδέες και εκπλήξεις για τα επόμενα τεύχη του Κάδμου και θέλουμε να μάθουμε από εσάς τι άλλο θέλετε να βρείτε και να διαβάσετε στο ηλεκτρονικό σας αυτό περιοδικό. Το επόμενο τεύχος είναι σχεδόν έτοιμο και θα είναι στην οθόνη του υπολογιστή σας το πρώτο 10ήμερο του Απριλίου. Αμέσως μετά θα λάβετε μια επισκόπηση που θα σας ζητήσει να μας βοηθήσετε να κάνουμε τον Κάδρο ένα περιοδικό που όχι μόνο θα διαβάσετε αλλά θα τον στέλνετε περήφανα στους φίλους σας, στα παιδιά σας, στα εγγόνια σας για να μάθουν και εκείνοι για την Αμπέτσιο, το Κάιρο, την Αίγυπτο και την ωραία ζωή που είχαμε κάποτε στην ευλογημένη Νειλοχώρα.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι ο Κάδμος είναι μια ομαδική προσπάθεια της συντακτικής επιτροπής και του εκδότη μας, και στηριζόταν σε μεγάλο βαθμό στα χέρια, τις οργανωτικές ικανότητες, το γούστο, την υπομονή και την μεγάλη αγάπη για την Αμπέτσιο του υπεύθυνου για τον σχεδιασμό και την παραγωγή, Αντώνη Πατρινού.

Λυπάμαι πάρα πολύ που ο φίλος μου και συμμαθητής μου Αντώνης, επισήμως, δεν θα είναι μαζί μας από το επόμενο τεύχος, αλλά χαίρομαι που ήδη μετέφερε τις γνώσεις του και το μεράκι του στην αγαπητή μας Καίτη Μπαραμίλη και μας υποσχέθηκε ότι θα είναι μαζί μας, όποτε τον χρειαστούμε, να μας συμβουλευεί και να μας βοηθάει. Αντώνη μου, σ’ ευχαριστώ πάρα πολύ.

Μαζί μας επίσης από το επόμενο τεύχος δεν θα είναι η Μαρία Αδαμαντίδου, ως σύμβουλος έκδοσης, η οποία έχει ένα μεγάλο φόρτο εργασίας και χρειάζεται όλον τον χρόνο της για να τελειώσει το νέο της βιβλίο. Η Μαρία ήταν ο δυνατός κρίκος στα πρώτα μας βήματα και εμένα προσωπικά με βοήθησε αφάνταστα στο να μπορέσω, σαν ένας απλός ερασιτέχνης, να αναλάβω τον ρόλο μου ως αρχισυντάκτης του περιοδικού σας. Ένα μεγάλο ευχαριστώ Μαρία.

Αυτά εν ολίγοις φίλοι μου. Ευχαριστώ.

Το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου, 2ο μέρος

.....γράφει η Βίλλη Πολίτη, απόφοιτος 1992

Κανονισμοί του Κέντρου:

Από την αρχή της λειτουργίας του και μέχρι την δεκαετία του '60 οι άντρες μέλη του Κέντρου έπρεπε να εισέρχονται ευπρεπώς ντυμένοι με φράκο ή σμόκιν και οι γυναίκες με επίσημο βραδινό ένδυμα. Το Κέντρο διέθετε κουρέα ανδρών, λούστρο υποδημάτων και αποδυτήρια ανδρών για να αλλάζουν αυτοί που ερχόντουσαν απ' ευθείας από τα εργοστάσια ή τα κτήματά τους ώστε να ντυθούν με την επίσημη ενδυμασία που απαιτείτο. Επίσης η είσοδος επιτρεπόταν αυστηρώς δια τα μέλη και τις συζύγους τους. Υπήρχαν και κάποιοι επισκέπτες που επιτρέπονταν να μπουν μόνο με γραπτή πρόσκληση από τον Πρόεδρο του Κέντρου και τηρείτο βιβλίο εισόδου για τους επισκέπτες. Αν κάποιος πάροικος πληρούσε τις προϋποθέσεις να γίνει μέλος, υπέβαλε αίτηση η οποία αναρτιόταν στον πίνακα ανακοινώσεων του Κέντρου για ένα μήνα και αν κάποιο μέλος είχε αντίρρηση τότε απορρίπτονταν αυτομάτως η αίτηση χωρίς καμιά δικαιολογία. Βέβαια όταν το 1964 συγχωνεύτηκε η Λέσχη με το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου, όλα αυτά απλοποιήθηκαν, αλλά παρέμεινε η ονομασία Ελληνικό Κέντρο Καΐρου. Μάλιστα από το 2003 με το νέο καταστατικό εγγράφονται πλέον ως μέλη και οι γυναίκες.

Την περίοδο του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, που το Κέντρο ήταν στις μεγάλες δόξες του, σύχναζαν εδώ η βασιλική οικογένεια, τα μέλη της εξόριστης τότε Ελληνικής Κυβέρνησης αλλά και πολλοί ανώτατοι αξιωματικοί του Ελληνικού στρατού.

Δράση:

Στο Κέντρο υπήρχε εκτός από το εστιατόριο και αίθουσα τζόγου, πόκερ, μπακαρά, μπριτζ (μάλιστα εκεί έμαθε μπριτζ και Ελληνικά ο διεθνούς φήμης ηθοποιός Όμαρ Σερίφ), γαλλικό επαγγελματικό μπιλιάρδο (που αγοράστηκε το 1935), σφαιριστήρια, τάβλι και σκάκι. Κατά καιρούς διοργανώθηκαν κάποια πρωταθλήματα μπριτζ και το Κέντρο ήταν μέλος της «Αιγυπτιακής Ομοσπονδίας Μπριτζ». Ενώ μέχρι τη δεκαετία του 1980 υπήρχε έμπειρος δάσκαλος μπιλιάρδου. Το 1936 έγινε και η εγκατάσταση του μπαρ. Όμως από το 1960 και μετά αρχίζουν σιγά σιγά να σταματούν όλα αυτά, με τελευταίο το μπριτζ που σταμάτησε το 1994.

Το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου έχει ονομαστεί το σπίτι της παροικίας διότι εκεί γίνονται όλες οι επίσημες εκδηλώσεις της παροικίας. Τα παλιότερα χρόνια, την 25^η Μαρτίου γινόταν εδώ ο Παμπαροικιακός Εορτασμός. Μαζευόντουσαν όλοι οι μαθητές από τα σχολεία του Καΐρου και έκαναν μια γιορτή από κοινού. Αργότερα, όταν στεγάστηκαν όλα τα σχολεία στο Σπετσεροπούλειο αυτή η εκδήλωση σταμάτησε. Τα τελευταία χρόνια, στην αίθουσα του Ελληνικού Κέντρου λαμβάνουν χώρα οι Συνελεύσεις της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Εδώ κατά καιρούς γινόντουσαν και πολλά πάρτι της νεολαίας, αποκριάτικος χορός του Προσκοπέιου και πολλές εκδηλώσεις από χορευτικά συγκροτήματα που βρίσκονταν στο Κάιρο. Βεβαίως δεν λείπουν και οι ιδιωτικές συγκεντρώσεις όπως γενέθλια, βαφτίσεις, αρραβώνες κ.α. Τέλος όλοι οι επίσημοι που κατά καιρούς επισκέφτηκαν την Αίγυπτο, όπως η Φρειδερίκη με τον Διάδοχο Παύλο, ο Βασιλιάς Γεώργιος Β', ο Μακάριος, ο Πατακός, ο Καραμανλής, ο Παπανδρέου, ο Παυλόπουλος κ.λ.π. έχουν περάσει από τις αίθουσες του Ελληνικού Κέντρου. Παράλληλα έχουν γίνει πολλές διαλέξεις (με τα ελεύθερα ανοιχτά πανεπιστήμια, το Γερμανικό Μορφωτικό Κέντρο «Γκαίτε», αιγυπτιακά πανεπιστήμια κ.α.), εκθέσεις (Ελλήνων και Αιγυπτίων ζωγράφων), εμπορικές συμφωνίες του γραφείου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων της Ελληνικής Πρεσβείας αλλά και του Ελληνικού Εμπορικού Επιμελητηρίου Καΐρου, κινηματογραφικές παραστάσεις (το 1982 κάθε 1^η Κυριακή του μήνα προσφορά της εταιρείας «Marlboro» και ελληνικές ταινίες κάθε εβδομάδα το 1987 προσφορά από το Γραφείο Τύπου της Πρεσβείας) και διάφορες άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Επίσης, τις δεκαετίες του 1930 και 1940 γινόντουσαν πολλοί απογευματινοί χοροί και χορευτικά τσάγια τις Κυριακές, αποκλειστικά για τα μέλη και τις οικογένειές τους, όπου τραγουδούσε η Αγγλική Τζαζ Μπαντ, εορτή δέντρου τα Χριστούγεννα, λουκουμάδες την Πρωτομαγιά και μαγειρίτσα το Μ. Σάββατο.

Παράλληλα κατά καιρούς ενοικιάστηκαν διάφοροι χώροι του Κέντρου. Ενδεικτικά αναφέρω ότι το 1987 η αίθουσα Παρθενίου ενοικιάστηκε στην Ολυμπιακή Αεροπορία για 4 μήνες για στέγαση των γραφείων της μέχρι το πέρας των εργασιών ανακαίνισης του καταστήματός της. Επίσης το 2001, μετά από συμφωνία του Έλληνα Γενικού Προξένου Βασίλη Παπαϊωάννου με τον Αργεντινό Πρέσβυ Osvaldo Santiago, το Κέντρο παραχωρείτο δύο φορές την εβδομάδα για μαθήματα ταγκό και σάλσα για 50 περίπου άτομα. Κατά την τελετή λήξης των μαθημάτων χορού, το Κέντρο συμμετείχε με την προσφορά 3 δώρων.

Τέλος το 2001 έγινε συμφωνία με το «Automobile Club» να μπαίνουν τα μέλη του ελεύθερα στο Κέντρο με είσοδο 3 Λ.Αιγ. ο καθένας. Η συμφωνία αυτή κράτησε περίπου 2 χρόνια μέχρι να τελειώσουν οι εργασίες στο εντευκτήριό τους.

Στο εντευκτήριο του Κέντρου λειτουργεί κυλικείο για τα μέλη και τις οικογένειές τους. Υπήρχαν εποχές που την επίβλεψή του την είχε το Δ.Σ. και άλλοτε προσλάμβαναν κάποιον ειδικό με πείρα σε θέματα εστιατορίων για την διαχείριση του κυλικείου. Την εποχή που το Κέντρο μεσουρανούσε, τα γκαρσόνια φορούσαν ειδική στολή με άσπρα γάντια και σέρβιραν με ασημένιους δίσκους.

Γύρω στο 1960 όταν εθνικοποιήθηκε ο κινηματογράφος «San James» ανέλαβε την κουζίνα του Κέντρου ο Γεωργίτσος ο οποίος έφερε και τα δικά του μαχαιροπήρουνα από εκεί, τα οποία ήταν όλα Christofle. Έμεινε μόνο δύο χρόνια. Αργότερα το Δ.Σ. διορίζει κάποιον από τα μέλη του Δ.Σ. για την επίβλεψη την κουζίνας όπως τους Παντελή Μπουλούκο, Μάριο Σιγάλα και αργότερα τον Νικόλαο Ζουμπελίδη που ήταν Διευθυντής του Γκρόπι και ειδικός για τα γεύματα στα ανάκτορα. Τέλος από το 2006 και μέχρι σήμερα είναι υπεύθυνος για το κυλικείο ο Αντώνης Ιορδανίδης ο οποίος έχει μεγάλη πείρα από εστιατόρια.

Το 2010 το εστιατόριο «La Bodega» είχε κάνει μια πρόταση να νοικιάσει την κουζίνα του Κέντρου για 18 έτη προς 780.000 Λ.Αιγ. ετησίως και 7% ετήσια αύξηση. Θα ανακαίνιζε πλήρως το Κέντρο με δικά του έξοδα και θα είχε ειδικές τιμές για τα μέλη του Κέντρου. Η Έκτακτη Γενική Συνέλευση του Κέντρου που πραγματοποιήθηκε στις 10/10/2010 απέρριψε την πρόταση και όρισε μια Επιτροπή να ξαναδιαπραγματευτεί το θέμα με καλύτερους όρους αλλά ξέσπασε η επανάσταση της 25^{ης} Ιανουαρίου 2011 και δεν δόθηκε συνέχεια στο θέμα.

Κυλικείο:

Στο εντευκτήριο του Κέντρου λειτουργεί κυλικείο για τα μέλη και τις οικογένειές τους. Υπήρχαν εποχές που την επίβλεψή του την είχε το Δ.Σ. και άλλοτε προσλάμβαναν κάποιον ειδικό με πείρα σε θέματα εστιατορίων για την διαχείριση του κυλικείου. Την εποχή που το Κέντρο μεσουρανούσε, τα γκαρσόνια φορούσαν ειδική στολή με άσπρα γάντια και σέρβιραν με ασημένιους δίσκους.

Γύρω στο 1960 όταν εθνικοποιήθηκε ο κινηματογράφος «San James» ανέλαβε την κουζίνα του Κέντρου ο Γεωργίτσος ο οποίος έφερε και τα δικά του μαχαιροπήρουνα από εκεί, τα οποία ήταν όλα Christofle. Έμεινε μόνο δύο χρόνια. Αργότερα το Δ.Σ. διορίζει κάποιον από τα μέλη του Δ.Σ. για την επίβλεψη την κουζίνας όπως τους Παντελή Μπουλούκο, Μάριο Σιγάλα και αργότερα τον Νικόλαο Ζουμπελίδη που ήταν Διευθυντής του Γκρόπι και ειδικός για τα γεύματα στα ανάκτορα. Τέλος από το 2006 και μέχρι σήμερα είναι υπεύθυνος για το κυλικείο ο Αντώνης Ιορδανίδης ο οποίος έχει μεγάλη πείρα από εστιατόρια.

Το 2010 το εστιατόριο «La Bodega» είχε κάνει μια πρόταση να νοικιάσει την κουζίνα του Κέντρου για 18 έτη προς 780.000 Λ.Αιγ. ετησίως και 7% ετήσια αύξηση. Θα ανακαίνιζε πλήρως το Κέντρο με δικά του έξοδα και θα είχε ειδικές τιμές για τα μέλη του Κέντρου. Η Έκτακτη Γενική Συνέλευση του Κέντρου που πραγματοποιήθηκε στις 10/10/2010 απέρριψε την πρόταση και όρισε μια Επιτροπή να ξαναδιαπραγματευτεί το θέμα με καλύτερους όρους αλλά ξέσπασε η επανάσταση της 25^{ης} Ιανουαρίου 2011 και δεν δόθηκε συνέχεια στο θέμα.

—————Το άρθρο συμπληρώνεται στο επόμενο τεύχος.

Γνωρίζετε κάποιον Αμπετειανό ή Αιγυπτιώτη με ηλεκτρονική διεύθυνση που θα ήθελε να διαβάσει τον Κάδμο ; Στείλτε μας την ηλεκτρονική του διεύθυνση και θα τον περιλάβουμε στην λίστα διανομής.

Θέμα : Ελληνική Παράδοση

Παραδοσιακοί Χοροί : Μακεδονία

.....γράφει η **Καίτη Μπαραμίλη, απόφοιτος 1967**

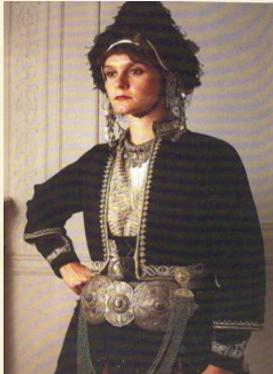

Η Μακεδονία είναι μία από τις μεγαλύτερες περιοχές της Ελλάδας και παρουσιάζει πλούσιο χορευτικό ρεπερτόριο. Στους χορούς της Μακεδονίας μπορεί να συναντήσει κανείς πολλούς ρυθμούς και έναν απaráμιλλο δυναμισμό. Παράλληλα, παρουσιάζει ομοιότητες και με τους άλλους λαούς της Βαλκανικής Χερσονήσου που βρίσκονται εκτός των Ελληνικών συνόρων. Επίσης η ακμαία αστική ζωή στη Μακεδονία, επηρέασε τα χωριά της, δημιουργώντας ένα υψηλό βιοτικό και πολιτιστικό επίπεδο. Το 1923 με τη συνθήκη της Λοζάννης άρχισε να διαμορφώνεται η νεοελληνική κοινωνία. Οι πρόσφυγες της Μ. Ασίας και Α. Θράκης, που εγκαταστάθηκαν στη Μακεδονία, πύκνωσαν τους πληθυσμούς και λειτούργησαν ως ένα είδος συνδετικού δεσμού, συντελώντας στη διαμόρφωση μιας πλατύτερης πολιτιστικής ενότητας που θεωρείται πηγή μελωδικών, ρυθμικών χορευτικών και λατρευτικών εθίμων με αρχαία καταγωγή.

Όπως και η Θράκη, η Μακεδονία θεωρείται πηγή λατρευτικών εθίμων με αρχαία καταγωγή.

Θα μπορούσαμε να την χωρίσουμε γεωγραφικά σε τρεις περιοχές: στην **Ανατολική, την Κεντρική και την Δυτική Μακεδονία.**

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ρουμλούκι Ημαθείας

Το «κατσούλι» κεφαλόδεσμος

Γενίτσαροι χορεύουν στα κάρβουνα

Νυφική φορεσιά

της νυφικής φορεσιάς από Ρουμλούκι

της Νάουσας έθιμο της Μπούλας

Τα ορεινά συγκροτήματα της Χαλκιδικής, του Παγγαίου και των Κεδρυλίων, αποτέλεσαν και αποτελούν πηγή ποικίλων μοτίβων τα οποία, παρ' όλες τις σημειούμενες αναπόφευκτες μεταβολές, παρακολουθούν τη ζωή στην εξέλιξη της. Στην Αν. Μακεδονία, ιδίως στις απομονωμένες και χωρίς τουριστική κίνηση περιοχές της, διαφυλάσσονται πολλές εθμικές εκδηλώσεις όπως είναι οι αγερμοί της άνοιξης, οι θίασοι μεταμφιεσμένων κτλ, καθώς και πολλά από τα τροπικά χαρακτηριστικά της ανατολικής μουσικής.

Η Ανατολική Μακεδονία συναγωνίζεται σε μουσικοχορευτική παράδοση τις δύο υπόλοιπες περιοχές με το ίδιο περίπου ρεπερτόριο χορών. Ξεχωρίζουν οι **Σεραϊκές Γκάνιτες, οι Μπαϊτούσκες, οι χοροί της Δράμας (Τέσκα, Ράμνα κ.λπ.), τα Βλάχικα Σερρών (Χατζηστέργιος, Αντίπερα κ.λπ.), οι χασαπιές, οι Σαρακατσάνικοι (στα τρία, κάτσα κ.λπ.), καρσιλαμάδες και κυκλικοί χοροί (Ορμανλί, Καμπάνα μωρέ μήτρο) σε 9 χρόνους, Λεβέντικος, Αναστασιά, Χαραλάμσκα, Μανωλάκης, Στον Ίσβορο ανέβαιναν, Μήλο μου κόκκινο, Εσείς πουλιά πετούμενα, Βουργαρούδα, Κόρη Ελένη ή Έλενο μόμε, Καμπάνο μωρέ Μήτρο.**

Σε πολλές περιπτώσεις, οι χοροί αυτοί είναι παρόμοιοι με κείνους της ευρύτερης περιοχής, αλλά παρουσιάζουν διαφοροποιήσεις στον τρόπο και το ύφος. Η **Μπαϊντούσκα της άνω Ορεινής Σερρών** για παράδειγμα χορεύεται αντικριστά.

Γκάλιντα :Χορευτική απόδοση του χορού στο Ν. Πετρίτσι Σερρών και γύρισμα σε **Ναστρίντζι** (γλιστερά βήματα), ο πιο διαδεδομένος και αγαπητός σκοπός της περιοχής όπου οι καλοί χορευτές επιδεικνύουν τις χορευτικές τους ικανότητες.

Παρδαλά Τσουράπια : Κι αυτός ο χορός συναντάται εκτός από την Ανατολική και στην Κεντρική Μακεδονία και χορεύεται από άνδρες και γυναίκες. Την ονομασία του οφείλει σ' ένα είδος υποδήματος που φοράνε σ' ολόκληρη την ορεινή Μακεδονία, τα λεγόμενα τσουράπια.

Φλώρινα φορεσιές
Από ψαράδες Πρεσπών

Φλώρινα φορεσιά
από Αντάρτικο

Επισκοπή το νυφικό
«Καλπάκι»

Επισκοπή Ημαθείας

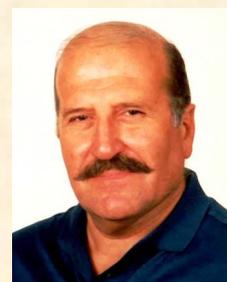
Επισκοπή

Πηγή πληροφοριών από εγκυκλοπαίδειες και διαδίκτυο.

Από την ζωή στους δρόμους της Αιγύπτου

.....σκιτσάρει ο Αλέξανδρος Γκρέις

Ο Αλέξανδρος Γκρέις γεννήθηκε στο Κάιρο το 1939 από Ελληνίδα μητέρα, τη Μαρία Καρασούλη από την Λέρο. Είναι απόφοιτος του Leonardo Da Vinci Art Academy του Καΐρου και ασχολήθηκε με την Διαφήμιση, Διακόσμηση και Μηχανικό Σχέδιο. Εργάστηκε στην εφημερίδα Αχράμ του Καΐρου, το περιοδικό Rose-El-Youssef στο Κάιρο και είχε την δική του διαφημιστική εταιρεία στο Κάιρο. Είναι παντρεμένος με την Φρύνη Λαμπούρα- Γκρέις απόφοιτη του Αχιλλοπουλείου '63 και καθηγήτρια Φυσικής, Χημείας και Γεωλογίας στην Αμπέτσιο από το 1990 μέχρι το 1995. Η κα Γκρέις είναι μέλος του Δ. Σ. του Συλλόγου μας και υπεύθυνη επιτροπής καλλιτεχνικού.

Αιγύπτιος λαϊκός «τρομπετίστας»

Ποιήματα

..... γράφει ο Νικόλαος Πολίτης, απόφοιτος 1966

ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑ.Ι.ΡΟΥ

-Στο Παλιό Κάιρο, υπήρχε ένας πύργος Ρωμαϊκός
στο χώρο του οποίου κτίστηκε Ναός Ελληνικός.
Του Αϊ Γιώργη μας του καβαλάρη η Ιερά
εκκλησία κυκλική αλλά και πολύ θαυματουργή.
-Πολλάκις της Εκκλησίας οι τοίχοι κάηκαν ή ράγισαν,
ποτέ όμως τον Ναό οι μοναχοί άφτιαχτο δεν άφησαν.
-Πάντα υπήρχαν κληρικοί και πιστοί που συντηρούσαν
και σαν κόρη οφθαλμού την Μονή αιώνες διατηρούσαν.
-Έτσι και τώρα ο Θεός, προτού ο Ναός πάθει άλλη ζημιά
στο Θεόδωρο τον Β΄ ανέθεσε να στηρίξει την εκκλησιά.
-Κατάλληλο χρηματοδότη τον κυρ Μαρτίνο επέλεξε
και ονομαστή εταιρία για την ανασύλωση διάλεξε.
-Πάντα φυλαχτό στην καρδιά μας Άγιε Εσένα έχουμε
και στην επέτειό Σου στον Ναό με κατάνυξη τρέχουμε.
-Όλη νύχτα στην Μονή Σου προσευχόμενοι ξενυχτάμε
και λαμπάδες ίσαμε το μπόι μας αναμμένες κρατάμε.
-Άγιε Γιώργη μεγαλομάρτυρα και λυτρωτή κάνε το θάμα,
και δέξου όλων των πιστών Σου και παιδιών Σου το τάμα
-Των Ελλήνων της Αιγύπτου αλλά και των ξένων γενικά
που στην Μονή Σου έρχονται και προσεύχονται ευλαβικά.

120 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ στο ΚΑΙΡΟ

Το πιο παλιό παροικιακό σωματείο και ιστορικό
γνωστό ως το Κέντρο του Καΐρου το Ελληνικό,
στη χώρα του Νείλου λειτουργεί εδώ και χρόνια
εφέτος γιορτάζει τα εκατόν είκοσι του χρόνια.
Από την ίδρυσή του και για πολύ καιρό μεσουρανούσε
αφού συναγωνιζόταν τότε πολλά ξένα και υπερτερούσε.
Από το ογδόντα και μετά η Κοινότητα στήριζε οικονομικά
αλλά τα τελευταία χρόνια βελτιώθηκε μόνο του σημαντικά.
Όλοι οι επίσημοι που το Ελληνικό Κέντρο επισκέφτηκαν
μέσω της χρυσής βίβλου του σωματείου μας εκφράστηκαν
Τον θαυμασμό τους άλλοι με δύο λόγια περιέγραψαν
και άλλοι πάλι απ' αυτούς άφωνοι, μόνο υπέγραψαν
Επιθυμία, δύο παλιών του προεδρείου, αλλά και συμβουλή
των αιμνήστων μας Γιάννη Βερενάκη και Ατζέμη Νικολή
ήταν, όπως η ιστορία του σωματείου σε βιβλίο να γραφτεί
και στον εορτασμό των εκατόν είκοσι ετών να μοιραστεί.

Ο Νικόλαος Πολίτης γεννήθηκε στο Κάιρο το 1948 και είναι απόφοιτος του 1966 της Αμπετείου Σχολής. Είναι Αρχιτέκτων – Μηχανικός από το Πανεπιστήμιο Αιν Σαμς του Καΐρου. Ο Νικόλαος Πολίτης υπηρέτησε τα κοινά και υπήρξε σύμβουλος σε πολλά Ελληνικά Σωματεία και στην Ελληνική Κοινότητα Καΐρου.

Επαγγελματικά παράλληλα με τις εξωτερικές του ιδιωτικές εργασίες ανακαίνισε και επισκεύασε αφιλοκερδώς πολλές εκκλησίες του Πατριαρχείου στο Κάιρο. Για τα έργα του αυτά, ο Μακαριστός Πατριάρχης κύριος Παρθένιος ο Γ΄ τον τίμησε με το Σταυρό του Αγίου Μάρκου, ο δε νυν Πατριάρχης η Α.Θ.Μ. κ.κ. Θεόδωρος ο Β΄, τον τίμησε με το εκκλησιαστικό οφίκιο του Αρχοντα των εκκλησιών.

Σύζυγός του είναι η Αικατερίνη Λεγάτου και απέκτησαν δύο παιδιά. Την Βασιλική Πολίτου – Ζουέ και τον Μάριο- Αντώνιο Πολίτη και οι δύο συνεργάτες του Κάδμου

Ο Κάδμος ενημερώνει.

Ενημερώστε τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής, σε όλο τον κόσμο, για την επιχείρησή σας, ή στείλτε ένα μήνυμα ευχαριστήριο ή συγχαρητήριο σε φίλους και γνωστούς. Από το τεύχος Ιουλίου ο Κάδμος θα δημοσιεύσει το μήνυμά σας στις σελίδες του αντί ενός εικονικού ποσού που θα **συμπληρώσει την εισφορά μας** στον ΣΑΕ για το κοινωνικό του έργο. Οι τιμές είναι οι εξής:

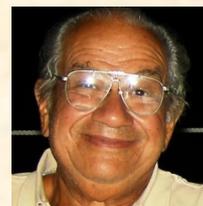
¼ της σελίδας για μία καταχώριση σε ένα τεύχος του Κάδμου, μέλη ΣΑΣ 40 ευρώ, μη μέλη 50 ευρώ. Για 4 καταχωρίσεις του ¼ της σελίδας, σε τέσσερα συνεχόμενα τεύχη του Κάδμου, μέλη ΣΑΣ 120 ευρώ, μη μέλη 160 ευρώ (προκαταβολικά).

Μία σελίδα για μία καταχώριση σε ένα τεύχος του Κάδμου, μέλη του ΣΑΣ 160 ευρώ, μη μέλη 200 ευρώ. Για 4 καταχωρίσεις της μιας σελίδας, σε τέσσερα συνεχόμενα τεύχη του Κάδμου, μέλη του ΣΑΣ 480 ευρώ, μη μέλη 600 ευρώ (προκαταβολικά)

Για περισσότερες πληροφορίες και κρατήσεις τηλεφωνείστε στον ταμία του ΣΑΣ, **Μίμη Πιερή στο 210.6840100-6932704820**

Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα

... γράφει ο Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Αμπετείου Σχολής
Λάμπρος Μπενοβίας, απόφοιτος 1960

ΠΛΟΙΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ

ΕΡΧΟΜΕΝΑ ΜΕ ΑΡΧΟΝΤΙΑ

Εκείνο πού μας έχει μείνει
από τα πλοία τά πολλά
είν' απ' το παρελθόν η μνήμη
που ταξιδεύει στα παλιά
Είχανε κάτι από το τέλειο
με μία πρωτόγνωρη αρχοντία
από κόσμο παραμυθένιο
που δεν υπάρχει τώρα πια.

ΓΛΥΚΑ ΔΕΙΛΙΝΑ

ΣΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΑ ΝΕΡΑ

Πηγαίναμε στου «Δεληβάνη»
να πάρουμε λίγη δροσιά
να δούμε κόσμο που μας βάνει
σε μία ωραία συντροφιά
Δίπλα περνούσε το ποτάμι
με τ' άφθονα του τα νερά
μ' ό,τι μπορεί και αυτό να κάνει
για φυσική παρηγοριά.

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΧΑΡΕΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΕΣ

Πρός «Σάν –Σουσί» και Πυραμίδες
σε γιορτές και διακοπές
μας ανεβάζαν οι ελπίδες
πρόσκαιρες ψυχικές χαρές
Πιο πέρ' η απέραντη «Σαχάρα»
μπρός σε τοπίο ερημικό
σκόρπιζε φως με μία λαχτάρα
για ένα κόσμο ειρηνικό.

ΕΩΣ ΤΟ «ΑΣΣΟΥΑΝ», ΤΟ «ΑΣΣΙΟΥΤ», «ΜΑΝΦΑΛΟΥΤ» ΚΑΙ «ΝΤΑΪΡΟΥΤ»

Μίας λογικής ακολουθίας
εξελίξεις πρωτοφανεί
με οργάνωση Ελληνοτροπίας
συνδέσανε πολλούς τομείς
Πρωτάκουστα επιτεύγματα μας
με ασυνήθεις συνδυασμούς
προήλθαν από πνεύματά μας
κι επιτυχείς μας σχεδιασμούς.

ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ

Προσκυνητές γονατισμένοι
με ύφος πάντα ευλαβικό
όταν πια τίποτα δεν μένει
έχουν τη πίστη στο Θεό.
Βρίσκουν εκεί το καταφύγιο
που κρύβει το υπερβατικό
εκεί που γίνεται μυστήριο
το θάνατο και το θνητό.

ΜΕ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΟ ΝΕΡΑΚΙ ΣΒΗΝΑΜΕ ΚΑΘΕ ΜΑΣ ΜΕΡΑΚΙ

Πίναμε το νεράκι του Θεού
απ' τον αρχαίο Νείλο
κι είχαμε στα χωριά παντού
τον Άραβα για φίλο.
Μας ξεδιψούσε το νεράκι
που χόρταινε και τον πτωχό
και νοιώθαμε αλήθεια κάτι
πολύ το διαφορετικό.

ΤΟ ΚΑΘΕ ΜΑΓΑΖΙ ΕΣΦΥΖΕ ΑΠΟ ΖΩΗ

Ντόπιοι και ξένοι στη «Φαγκάλα»
και όλοι περνούσαμε καλά
και η ζωή κατά τα άλλα
ήταν αλλιώς στη διασπορά
Υπήρχε αυτό που τώρα λείπει
από το νου ως τη καρδιά
και απ' τη χαρά μέχρι τη λύπη
όλα ήταν διαφορετικά.

ΟΜΟΡΦΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΦΡΟΝΙΑ

Η δύναμη των αισθημάτων
της περασμένης εποχής
προερχόνταν(ε) εκ των νοημάτων
εγκάρδιας συναναστροφής.
Υπήρχε ανθρώπινη λεπτότης
ευαισθησία και στοργή
δεν ήταν η πραγματικότητα
άγρια και προβληματική.

ΜΕ ΟΞΥΔΕΡΚΕΙΑ ΚΑΙ Μ' ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ

Όσοι αποφάσιζαν να κάνουν
ψώνια από λαϊκές αγορές
μπορούσαν κάποτε να φτάνουν
κι ως του «Ζαμάλεκ» περιοχές.
Κάθε Έλληνας κι ένα μεράκι
κι ήταν ο κόσμος μιά ομορφιά
πηγαίνοντας για καφεδάκι
μα και για νόστιμα γλυκά.

ΦΙΛΙΚΕΣ ΕΠΑΦΕΣ Μ' ΑΛΛΟΤΙΝΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Είχαμε αντίληψη οξεία
και πολλαπλές επιλογές
διατηρώντας στην κοινωνία
μία σειρά από επαφές.
Με γούστο και καλαισθησία
σε ομήγουρη Ελληνική
κάθε σφοδρή επιθυμία
έβρισκε λύση λογική.

ΒΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΑΡΕΣΤΗ ΑΦΡΙΚΗ

Κάπου κοντά στην «Γκαμαλία»
πολλά σημεία επαφής
και προς τήν Μπάμπ-ελ Σααρία»
παντού το πνεύμα Αφρικής.
Βλέπομ' εδώ στο φως των χρόνων
της κάθε ιστορικής ροής
μία σειρά σκέψεων και λόγων
απίστευτης οχλοβοής.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΛΛΗΝΟΓΕΝΕΙΣ ΣΤΑ ΣΚΛΑΒΟΠΑΖΑΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Του αργού επίπονου θανάτου
θύματα υπήρξαν αρκετά
εκ του ανθρώπινου καμάτου
σε κέντρα δουλεμπορικά.
Αν δεν δουλεύανε οι σκλάβοι
φυτείες δεν θα υπήρχανε
πράγμα που το 'χαν καταλάβει
τον πλούτο όσοι κατείχανε.

Το Σκίτσο του Κάδμου

...σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης

«ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ Η ΙΣΧΥΣ»

Όλοι μαζί, μία ομάδα, ενωμένοι δυνατοί.

Ο Σταύρος Γεωργιάδης γεννήθηκε στην Αθήνα, είναι απόφοιτος πειραματικού σχολείου, σπούδασε στον όμιλο Δοξιάδη (Γραφικές Τέχνες), εργάστηκε σε διαφημιστικές εταιρίες και στο Λονδίνο σε στούντιο κινουμένων σχεδίων. Ο Σταύρος από το περασμένο τεύχος ανέλαβε την τόσο σημαντική και θεσμική θέση του επίσημου σκιτσογράφου του Κάδμου.

Ο “Σπίνος” για τον”Βαλέντη” ...

.....γράφει ο Δημήτρης Α. Καπαϊτζής, Απόφοιτος Εμπορικού 1955

Καλοκαιράκι 2015. Στο beach bar του ξενοδοχείου EDEN, στο Μαύρο Λιθάρι, ο Νικόλας Αβαρλής κι εγώ απολαμβάναμε τον υπέροχο καιρό έπειτα από ένα εξίσου θαυμάσιο μπάνιο στον κολπίσκο του ξενοδοχείου. Ψιλή κουβεντούλα... Πολιτικά αλλά βεβαίως – βεβαίως και αθλητική επικαιρότητα.

Μην πάει το μυαλό σας σε καβγαδάκια. Πολιτισμένα πράγματα και απόλυτη αντικειμενικότητα, παρ’ όλο που εγώ είμαι Παναθηναϊκός και ο Νικόλας Ολυμπιακός. Κάτι λοιπόν η ευχάριστη θαλάσσια αύρα, κάτι η παγωμένη μπυρίτσα, μας φρέσκαραν την μνήμη μας... Σιγά-σιγά το κουβάρι των αναμνήσεων άρχισε να ξετυλίγεται... Και τι δεν θυμηθήκαμε!!

Τον Νικόλα τον γνώρισα όταν εντάχθηκα στην ομάδα μπάσκετ-μπωλ των juniors του “Κεραυνού” Καΐρου, ένα αμιγώς ελληνικό παροικιακό σωματείο. Εκείνος ήταν ήδη φτασμένος αθλητής, πρωταθλητής και αρχηγός των ανδρικών ομάδων μπάσκετ και βόλεϊ. Γεροδεμένος και ομορφόπαιδο όπως ήταν τραβούσε σαν μαγνήτης τα βλέμματα των κοριτσιών, εξ ου και το παρατσούκλι του «Βαλέντης» από το Βαλεντίνο!

Όταν τελείωνε η προπόνηση των juniors, εγώ, που με φωνάζανε και Σπίνο, έμενα στο γήπεδο να παρακολουθήσω και την προπόνηση της ανδρικής ομάδας για να βλέπω και να μαθαίνω. Ο Νικόλας κυριολεκτικά “γέμιζε” το γήπεδο. Άριστη σωματική διάπλαση, υψηλή τεχνική και εξαιρετικό reflex, στοιχεία που τον είχαν καθιερώσει σαν έναν από τους καλύτερους αθλητές της Αιγύπτου (στα ομαδικά αθλήματα). Ως αποτέλεσμα ήταν να προσκαλείται συχνά στην επίλεκτο Καΐρου μαζί με τους επίσης άριστους παίκτες του Κεραυνού, τον Σταματίου, τον Μακρίδη, τον Δρακόπουλο, τον Νησιώτη. Εάν ο Νικόλας είχε τότε την αιγυπτιακή υπηκοότητα ή έμενε στην Ελλάδα, σίγουρα θα έπαιζε στην εθνική ομάδα της μίας ή της άλλης χώρας.

Το αναφέρω αυτό για να καταδείξω πόσο σημαντικός αθλητής ήταν ο Αβαρλής, σε μία εποχή που ο παροικιακός αθλητισμός ήταν καθαρά ερασιτεχνικός με πενιχρά οικονομικά μέσα, αφού τότε δεν είχαμε χορηγούς. Οι εκάστοτε πρόεδροι και τα άλλα μέλη των Δ.Σ. τσοντάριζαν για να καλυφθούν τα έξοδα του σωματείου. Καμία δηλαδή σχέση με τα σημερινά δεδομένα.

Τα γήπεδα στα οποία παίζαμε δεν προσέφεραν κάποιες, ας πούμε, ανέσεις, ούτε στους αθλητές ούτε στους θεατές. Ξύλινοι πάγκοι για τους αναπληρωματικούς των ομάδων και τιμμεντένιες κερκίδες. Όλα τα γήπεδα στο Κάιρο ήταν υπαίθρια, εκτεθειμένα στις καιρικές συνθήκες, στρωμένα με πατημένο-συμπαγές κοκκινόχωμα και έναν υποτυπώδη ηλεκτρικό πίνακα του σκορ. Η Αλεξάνδρεια, λόγω της διοργάνωσης των πρώτων Μεσογειακών Αγώνων το 1951, απέκτησε ένα σύγχρονο κλειστό γήπεδο.

Μέσα στα άλλα πού είπαμε, ο Νικόλας θυμήθηκε έναν γραφικό και πολύ αυστηρό Αιγύπτιο διεθνή διαιτητή που τον φωνάζαμε, άγνωστο γιατί, Ζοζεφίνα. Αν τολμούσες να διαμαρτυρηθείς έτρωγες στο πι και φι τεχνική ποινή. Δεν τον χωνεύαμε καθόλου. Κι όταν τον διόριζαν σε δικούς μας αγώνες ανησυχούσαμε αρκετά, αφού πολλές φορές ευνοούσε τις αιγυπτιακές ομάδες. Στις κερκίδες, οι θεατές ήταν ζωηροί και πολύ εκδηλωτικοί αλλά πάντοτε σε φίλαθλα πλαίσια χωρίς να δημιουργούνται επεισόδια με ρίψεις διαφόρων αντικειμένων και άλλες ασχήμιες. Τα “ΟΥ” βέβαια και τα ξεκαρδιστικά-έξυπνα συνθήματα, στην αραβική ή γαλλική γλώσσα, δεν έλλειπαν δημιουργώντας μία πολύ ωραία ατμόσφαιρα.

Οι αγώνες του Κεραυνού με αντιπάλους όπως π.χ. με την εβραϊκή Μακκάμπι του Ζούζι Χαράρι ή την ομάδα του Στρατού με τους πολλούς διεθνείς παίκτες όπως ο Αμπου Χοφ, ο Χ. Μοντάσερ, ο Α. Τάντρος κ.α., αποτελούσαν σπουδαίο αθλητικό γεγονός. Άλλος σπουδαίος αντίπαλος ήταν και η ομάδα του St.Marc της Αλεξανδρείας. Δεν θα αναφερθώ στις επιδόσεις του Κεραυνού. Αυτές τις έχω καταγράψει στο βιβλίο-ντοκουμέντο της Μαρίας Αδαμαντίδου “Ο Ελληνικός Αθλητισμός στο Κάιρο του 20^{ου} αιώνα”.

Σιγά-σιγά η πρόοδος μου στο μπάσκετ ήταν αξιόλογη κι έτσι εντάχθηκα κι εγώ στην ανδρική ομάδα, έφηβος ακόμη, κοντά στον Αβαρλή και τους άλλους ικανούς παίκτες. Δυστυχώς όμως, τα πολιτικά γεγονότα της εποχής εκείνης, ανάγκασαν τον Νικόλα και άλλους αθλητές να εγκαταλείψουν την Αίγυπτο και να σκορπισθούν στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, αφήνοντας ένα μεγάλο κενό και μία βαριά κληρονομιά στους νεώτερους που θα συνέχιζαν την πορεία του Κεραυνού, μέχρι που έφυγαν κι αυτοί.

Ο Νικόλας Αβαρλής αποφοίτησε από την Αμπέτσιο Σχολή το 1946 και συνέχισε τις σπουδές του στο Κολλέγιο St.Joseph Khoronfish του Καΐρου. Παντρεύτηκε την Ρούρη Καράλη, επίσης αθλήτρια. Το 1957 εγκαταστάθηκε

στην Αιθιοπία για μερικά χρόνια. Εκεί συνέχισε την αθλητική του δραστηριότητα παίζοντας και προπονώντας την ελληνική ομάδα της Αντίς Αμπέμπα την οποία μάλιστα οδήγησε στην κατάκτηση του τοπικού εθνικού πρωταθλήματος. Το 1961 ήρθε στην Αθήνα όπου και συνέχισε την επαγγελματική του καριέρα ως εμπορικός διευθυντής σε μεγάλες ναυτιλιακές επιχειρήσεις μέχρι την συνταξιοδότησή του. Εντωμεταξύ απέκτησε δύο κόρες. Τώρα έχει και τρία εγγόνια.

Σήμερα ζει με την Ρούρη στην Γλυφάδα ενώ το καλοκαίρι μεταφέρεται στο Μαύρο Λιθάρι όπου πολύ συχνά κάνουμε παρέα παίζοντας πότε πότε και κανένα ταβλάκι.

Κλείνοντας, θέλω να σας μεταφέρω αυτούσιες κάποιες προσωπικές σκέψεις του Νικόλα τις οποίες πρόσφατα μου εκμυστηρεύτηκε στο e-mail μου. Γράφει λοιπόν :

<< Η αξία ενός αθλητή ομαδικού αθλήματος είναι η αξία όλων των μελών της ομάδας, το διοικητικό συμβούλιο, οι οπαδοί/φιλάθλοι αλλά κυρίως οι προπονητές. Δεν θα ξεχάσω την αγάπη που είχαμε για τους προπονητές μας, τον αείμνηστο προπονητή/γυμναστή του μπάσκετ-μπωλ Κ.Κιλιτζιάν, τον Τάκη Ευσταθιάδη προπονητή του βόλεϊ-μπωλ και όλους τους άλλους που προηγήθηκαν η ακολούθησαν. Μην ξεχνάμε και τους περίφημους διεθνείς Αιγύπτιους αντιπάλους μας, οι οποίοι μας θεωρούσαν δικά τους παιδιά. Θυμάμαι σε κάποιο ταξίδι μου στο Κάιρο το 1964, πήγα να δω τον αγέρωχο Χ.Μοντάσερ στο γραφείο του (ήταν στρατιωτικός διοικητής του Καΐρου), που με αγκάλιασε και κλάψαμε και οι δυο μας από συγκίνηση και με πόση αγάπη με ρωτούσε για τα υπόλοιπα παιδιά του "Κεραυνού", θυμόνταν έναν έναν με τα ονόματα τους. Άλλες εποχές συγκινητικές και αλησμόνητες. Γενικά όλοι εμείς του "Κεραυνού" οφείλομε πολλά στην αγάπη της Καϊρινής παροικίας και στην εκτίμηση που μας είχαν οι αντίπαλοι μας Έλληνες και ξένοι. Την ίδια αγάπη κι εκτίμηση πρόσφεραν και στους νεώτερους αθλητές (τους τζούνιορς όπως χαϊδευτικά τους λέγαμε) οι οποίοι πήραν επάξια την σκυτάλη από εμάς τους "παλιούς" και αναδείχθηκαν άξιοι συνεχιστές του "Κεραυνού". Ευχαριστώ από καρδιάς όλους τους παράγοντες και φιλάθλους της παροικίας που με βοήθησαν να αναδειχθώ ως ίσος μεταξύ ίσων συναθλητών>>

Ο Δημήτρης γεννήθηκε στο Κάιρο το 1937 και αποφοίτησε από το Εμπορικό τμήμα της Αμπετείου Σχολής το 1955. Εργάστηκε στο Κάιρο σε φαρμακευτικές εταιρείες και μετεκπαιδεύτηκε στην Γαλλία από την Phillips International στο Μάρκετινγκ. Το 1959 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και προσελήφθη από την Phillips Ελλάδος στο Εμπορικό τμήμα και σύντομα προήχθη σε Marketing Manager των προϊόντων Ήχου της εταιρείας. Είναι παντρεμένος και έχει μία κόρη.

Γήπεδο Πανελληνίου
Γ.Σ. Αθηνών
(Ιούνιος 1957)

Η ομάδα του «Κεραυνού» που έλαβε μέρος στο Πρωτάθλημα Ελλάδος Α' κατηγορίας το 1957.

Όρθιοι από αριστερά : Μ. Νητσιώτης (3), Ν. Αβαρλής (4), Α. Γκίκας (8), Μ. Δόντης (10)

Καθιστοί από αριστερά : Στεφ. Νικολαΐδης (9), Μ. Χαντέλης (7) , Μ. Δρακόπουλος (5), Δ. Καπαϊτζής (6), Π. Μονός (11)

Εισαγωγή από την εκδήλωση του Γιώργου Ιορδανίδη

.....γράφει ο Λάκης Πεζάς

Ο Γιώργος Ιορδανίδης στον Αιγυπτιακό και Ελληνικό κινηματογράφο στην Αίγυπτο, μια εκδήλωση του Συλλόγου μας την Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου 2016 στον ΣΑΕ.

Την Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου ο Σύλλογός μας, σε συνεργασία με την επιτροπή Πολιτιστικού του Συνδέσμου, διοργάνωσε μία τιμητική εκδήλωση για την επέτειο 10 ετών από τον θάνατο του Γιώργου Ιορδανίδη. Την εκδήλωσε άνοιξε η έφορος Πολιτιστικού του Συνδέσμου, κ. Ιλιάνα Θεμιστοκλέους η οποία και σύστησε τον Γενικό Γραμματέα του Συλλόγου μας, ο οποίος είχε αναλάβει να συντονίσει την όλη εκδήλωση.

“Ευχαριστώ κυρία Θεμιστοκλέους.

Ξέρετε όταν μάθαμε ότι θα έφευγε ο κύριος Κωβαίος από τα πολιτιστικά του Συνδέσμου λυπηθήκαμε, τον είχαμε συνηθίσει, ο Μιχάλης έχει μια ιδιόζουσα γοητεία στις εκδηλώσεις του Συνδέσμου, ένα ακατανίκητο χαμόγελο που σε κάνει να νιώθεις ευχάριστα. Μετά γνωρίσαμε εσάς κυρία Θεμιστοκλέους και η λύπη έγινε χαρά, και ενθουσιασμός συνάμα. Γνωρίζουμε πλέον ότι τα πολιτιστικά, ο τόσο σημαντικός αυτός τομέας του Συνδέσμου, είναι στα δικά σας ικανά χέρια με την δική σας γοητευτική προσωπικότητα. Σας ευχαριστώ, κυρία μου, για την εξαιρετική συνεργασία σας στην αποψινή μας εκδήλωση.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον πρόεδρο, κ. Μιχαηλίδη και όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου για την άριστη συνεργασία τους, σε όλες μας τις εκδηλώσεις, στον ζεστό και φιλόξενο αυτόν χώρο του εντευκτηρίου του Συνδέσμου.

Είναι δύσκολο το έργο σας κύριε πρόεδρε, δύσκολο μα εξίσου σημαντικό. Εμείς οι Αιγυπτιώτες είμαστε ένα είδος προς εξαφάνιση. Είμαστε στην ίδια θέση με τον Πιγκουίνο του Μαγγελάνου, τον Ελέφαντα της Σουμάτρας, την Τίγρη της Νότιας Κίνας και την Λεοπάρδαλη. Εξαφανιζόμαστε σιγά, σιγά. Είστε άξιοι συγχαρητηρίων απ’ όλους μας για την συνεχή, καθημερινή, ακούραστη και ενθουσιώδη προσπάθειά σας να μας κρατήσετε όλους ενωμένους, και αγαπημένους κάτω από την μεγάλη και ισχυρή ομπρέλα του Συνδέσμου. Ένα μεγάλο ευχαριστώ πάει επίσης στις κυρίες της Γραμματείας του Συνδέσμου, για την ευγένεια και προθυμία τους στην εξυπηρέτηση όλων των μελών της μικρής μας Αιγυπτιακής κοινωνίας.

Λίγα λόγια για τον Σύλλογό μας, τον Σύλλογο Αμπετείου Σχολής. Τον οικοδεσπότη σας απόψε.

Ο Σύλλογός μας απαρτίζεται από αποφοίτους και μαθητές που φοίτησαν στην Σχολή μας στο Κάιρο της Αιγύπτου. Πριν 3 χρόνια γιορτάσαμε στην Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, του Ιδρύματος Ωνάση, τα 150 Χρόνια της Σχολής μας. Είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που η Σχολή μας, παρά όλα τα προβλήματα των Ελλήνων στο Κάιρο, συνεχίζει, κάτω από την επίβλεψη, επιμέλεια και συνεχή φροντίδα του Αρχιεπισκόπου, κυρίου Δαμιανού, να εκπαιδεύει Ελληνόπουλα στην Αίγυπτο, κρατώντας ζωντανή την γλώσσα και τον πολιτισμό μας στην δεύτερή μας πατρίδα, την αγαπημένη μας Αίγυπτο.

Κυρίες και κύριοι, ή όπως θα έλεγε ο αείμνηστος Γιώργος Ιορδανίδης... Ανισάτι, Σαγιεντάτι ουά Σαντάτι, Μασάα ελ Χέρ, Άχλαν ουά Σάχλαν, Σαραφτίνα ουά Ναουαρτίνα. Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας, καλωσορίσατε, είμαστε ευτυχείς που είσατε απόψε μαζί μας.

Η εκδήλωσή μας σήμερα είναι ένα κινηματογραφικό αφιέρωμα σ’έναν Έλληνα ηθοποιό και σκηνοθέτη, με τίτλο, «Ο Γιώργος Ιορδανίδης στον Αιγυπτιακό και Ελληνικό κινηματογράφο στην Αίγυπτο», ένα σπάνιο κινηματογραφικό ντοκουμέντο με αποσπάσματα από τις σημαντικότερες αιγυπτιακές αλλά και ελληνικές ταινίες που γυρίστηκαν στην Αίγυπτο.

Εγώ προσωπικά δεν γνώρισα τον Ιορδανίδη, αλλά έχω δει όλες τις ελληνικές ταινίες που έλαβε μέρος, όπως το «Κυριακάτικο ξύπνημα» του Κακογιάννη με τον αλησμόνητο Τάκη Χορν, το «Ένα βότσαλο στην λίμνη», το «Σάντα Τσικίτα», και το «Δεσποινίς ετών...39» του Αλέκου Σακελάρη με τον μοναδικό Βασίλη Λογοθετίδη. Όμως είναι απόψε μαζί μας ένας άνθρωπος που όχι μόνο γνώρισε τον Ιορδανίδη, αλλά και συνεργάστηκε μαζί του. Ο άνθρωπος αυτός, γέννημα-θρέμμα του Καΐρου, απόφοιτος της Αμπετείου Σχολής είναι ηθοποιός, σκηνοθέτης, τραγουδιστής, μουσικός, συνθέτης, ποιητής, συγγραφέας, ένας πραγματικός άνθρωπος της Αναγέννησης.

Είμαι σίγουρος ότι αν ο Κώστας Φέρης ζούσε τον 15ο αιώνα στην Φλωρεντία, ο Λορέντζο Ντε Μέντιτσι θα τον είχε από πολύ κοντά. Το έργο του, «Ρεμπέτικο» είναι ένα αριστούργημα του Ελληνικού κινηματογράφου. Ο κύριος Κώστας Φέρης.”

Ο Κώστας Φέρης μίλησε για τον Γιώργο Ιορδανίδη, που γνώριζε και συνεργάστηκε μαζί του στο Κάιρο και μετά την παρουσίασή του, ο Λάκης Πεζάς παρουσίασε τον Γιάννη Ιορδανίδη.

“Είναι άλλο βέβαια να έχεις γνωρίσει τον Ιορδανίδη, να έχεις συνεργαστεί με τον Ιορδανίδη και άλλο να έχεις πατέρα, πρότυπο και ήρωά σου τον Ιορδανίδη. Ο γιος του, ο Γιάννης γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Κάιρο, όπου πρωτοεμφανίστηκε, σε ηλικία μόλις πέντε ετών, στο Θέατρο και τον Κινηματογράφο. Είναι απόφοιτος της Αμπετείου Σχολής του Καΐρου. Στην Ελλάδα εγκαταστάθηκε το 1962, σπούδασε αρχικά στη Δραματική Σχολή του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης και μετά, στην Σχολή Θεάτρου Κωστή Μιχαηλίδη στην Αθήνα, απ’ όπου και αποφοίτησε το 1973, παίρνοντας το Βραβείο Αιμίλιος Βεάκης. Σε μια πορεία 30 ετών σκηνοθετεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό πάνω από 100 θεατρικές παραστάσεις.

Για τη σκηνοθετική του δουλειά τιμήθηκε με το Χρυσό Μετάλλιο Σκηνοθεσίας από την Διεθνή Ακαδημία του Παρισιού και στην Ελλάδα για το σύνολο της προσφοράς του στο θέατρο και τον πολιτισμό με το βραβείο Μέγας Αλέξανδρος από το Δήμο Θεσσαλονίκης. Για περισσότερες πληροφορίες γκουγκλάρετε, Γιάννης Ιορδανίδης σκηνοθέτης. Ο κύριος Γιάννης Ιορδανίδης, ή όπως τον λένε στο Κάιρο, Ιμπν Χαουάγκα Γιώργο.”

Ο Γιάννης μίλησε για τον πατέρα του και στην συνέχεια είδαμε το ντοκιμαντέρ με τίτλο «Ο Γιώργος Ιορδανίδης στον Αιγυπτιακό και Ελληνικό κινηματογράφο στην Αίγυπτο», ένα σπάνιο κινηματογραφικό ντοκουμέντο – γυρίστηκε με χορηγία από την Μονή της Αγίας Αικατερίνης- με αποσπάσματα από τις σημαντικότερες αιγυπτιακές αλλά και ελληνικές ταινίες του Ιορδανίδη που γυρίστηκαν στην Αίγυπτο. Την εκδήλωση έκλεισε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Νικόλαος Βαδής που απένειμε στον Γιάννη Ιορδανίδη μια τιμητική πλακέτα από τον Σύλλογό μας.

Έχετε κάποια παλιά φωτογραφία από τα μαθητικά σας χρόνια στην Αμπετείο ή την ζωή σας στο Κάιρο; Σκανάρετέ την και στείλτε την στον Κάδμο !

Οι Ηλιούπολεις Καΐρου κι Αττικής και οι Αιγυπτιώτες

....γράφει ο Νίκος Νικηταρίδης

Η Ηλιούπολη, που σήμερα έχει πλέον ενσωματωθεί στο Κάιρο, ήταν κάποτε μια έρημη περιοχή 10 χλμ από την αιγυπτιακή πρωτεύουσα. Το όμορφο λοιπόν αυτό προάστιο, δημιουργήθηκε από το Βέλγο Βαρόνο Edouard Empain στα 1906-1907, αφού μετέτρεψε 2.500 εκτάρια ερήμου σε μια κηπούπολη γάλλο-αραβικού στυλ, η οποία ήταν γνωστή και ως "Η Οαση". Έτσι τουλάχιστον την περιέγραφαν οι Βέλγοι που συμμετείχαν στην Cairo Electric Railways & Heliopolis Oases Company. Διέθετε μεγάλες λεωφόρους και πλούσιους σε βλάστηση κήπους, ενώ τα κτίρια της ήταν εξοπλισμένα με όλες τις ανέσεις της τότε εποχής, όπως νερό, αποχέτευση και ηλεκτρικό ρεύμα.

Από την εποχή δε αυτή χρονολογείται και η εγκατάσταση των Ελλήνων εκεί. Στο ηλιόλουστο αυτό πολυτελές καΐρινο προάστιο το 1914 κτίστηκε ο ναός της Θεοτόκου ή της Εις Αίγυπτον Φυγής, σε σχέδια του αρχιτέκτονα Νικολάου Καΐρη, ο πλούσιος Αιγυπτιώτης Μιλτιάδης Μελαχροινός ανέγειρε τις "Μελαχροίνιες Σχολές" που το 1918 φιλοξενούσαν 120 μαθητές και μαθήτριες, στις 27/12/1925 ιδρύθηκε η Ελληνική Κοινότητα Ηλιουπόλεως και το 1929 άρχισε να λειτουργεί το "Σπετσεροπούλειο Ορφανοτροφείο", δωρεά των ομογενών αδελφών Γεωργίου και Δημητρίου Σπετσερόπουλου.

Σήμα κατατεθέν του προαστίου ήταν το Hindu Palace του Βαρόνου, στο δρόμο του αεροδρομίου – πρώην Avenue des Palais – που είχε σχεδιαστεί από το Γάλλο αρχιτέκτονα Al. Marcel με επιρροές από τα παλιά παλάτια της Καμπότζης, διακοσμηθεί από τον G.L. Cleude και ολοκληρωθεί το 1911, χωρίς πάντως να ενθουσιάσει... Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της αρχιτεκτονικής είναι και το ξενοδοχείο "Heliopolis Palace. Ας σημειωθεί, πως ο Βαρόνος Empain (1852 - 1929), ήταν ένας γενναϊόδωρος γιος δασκάλου σε χωριό, ο οποίος έφτασε να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους αποικιακούς εργολήπτες του περασμένου αιώνα.

Για την ελληνική Ηλιούπολη τώρα ας σημειώσουμε τα εξής : Ο Παύλος Δρανδάκης είχε φοιτήσει στα κοινωτικά σχολεία της καΐρινης Ηλιούπολης. Όπως όλα τα αιγυπτιώπουλα, έλαβε σημαντική μόρφωση, ενώ παράλληλα, πίνοντας το νερό του Νείλου, ήταν αδύνατον να ξεχάσει τη δεύτερη πατρίδα Αίγυπτο ! Έτσι, όταν το 1914 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, συμμετείχε στην "Οικοπεδική Εταιρεία Δρανδάκη, Παγκάλου και Σίας", επιλέγοντας για οικοπεδοποίηση την ωραιότερη πλαγιά του Υμηττού.

Εκεί, ευγνώμων προς το κοσμοπολίτικο αιγυπτιακό προάστιο που έζησε τα παιδικά κι εφηβικά του χρόνια, βάπτισε τη νέα αθηναϊκή συνοικία Ηλιούπολη, θέλοντας επίσης να μεταφέρει βελτιωμένο το πολεοδομικό σχέδιο της ομώνυμης αρχαίας αιγυπτιακής πόλης, μια συνοικία στην οποία γρήγορα εγκαταστάθηκαν πολλοί Αιγυπτιώτες, που εντωμεταξύ είχαν έρθει στην Ελλάδα.

Σύντομο βιογραφικό του συνεργάτη μας Νίκου Νικηταρίδη δημοσιεύτηκε στο τεύχος 4/2015.

THE CAIRO ELECTRIC RAILWAYS AND HELIOPOLIS OASES COMPANY

ΚΑΤΟΙΚΗΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΝ

Αεροθεραπεία επί των συνόρων της 'Ερήμου.

Το βρεινότερον μέρος της Αιγύπτου

Ούτε ακόγη, ούτε κώνωπες, τὸ πᾶν μὲ ὑπονόμους.

Τεχεῖα συγκοινωνία μετὰ τοῦ Καΐρου.

"Ὅλα τὰ σπῆρ

Ἡ Ἐταιρεία Ἡλιουπόλεως διαθέτει διαμερίσματα καὶ ἐπιβάσεις ἀπὸ 3—7 δωματίων, τὰ ὅποια ἐνοικιάζει ὑπὸ συμφέρουσας ῥοῦς. — (ἐνοίκια ποικίλλοντα ἀπὸ Λιγρῶν Αἰγ. 3 — μέχρι Αἰγ. Αἰγ. 17. —)

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον :

EN KAIPO : 7, ὁδὸς Μαργαρίτη, (δωμάτιο κατοικημένον ἤδη ἀπὸ τῆς Παιφί Μιτουέλλ).

EN HELIOPOLIS : Εἰς τὴν Ἔδραν τῆς Ἐταιρείας, 28, Λεωφόρος Ἀρπάς.

Δημοσιεύτηκε στο Καΐρινο "Φως" το 1929

Πρακτικά Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας

Ημερομηνία : Κυριακή 28 Φεβρουαρίου 2016

Τόπος : Σύνδεσμος Αιγυπτιωτών Ελλήνων

Την Κυριακή 28 Φεβρουαρίου συνήλθε η Γενική Συνέλευση (ΓΣ) του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής (ΣΑΣ) εις το εντευκτήριο του ΣΑΕ.

Ο πρόεδρος του ΣΑΣΑ, κ Νικόλαος Βαδής πρότεινε να αναλάβει καθήκοντα Προέδρου της ΓΣ ο απόφοιτος Αμπετείου Σχολής (ΑΣ) του 1943, καθηγητής κ. Γιώργος Βαρουφάκης και καθήκοντα Γραμματέως της ΓΣ η απόφοιτος της ΑΣ του 1967 κ. Μαρία Αδαμαντίδου και η πρότασή του έγινε αποδεκτή από την ΓΣ.

Η ανάγνωση των πρακτικών της ΓΣ του 2015 δεν πραγματοποιήθηκε κατόπιν αιτήματος των παρόντων μελών της ΓΣ και εν συνεχεία ο Πρόεδρος του ΣΑΣ κ. Νικόλαος Βαδής παρουσίασε την λογοδοσία για τα πεπραγμένα και δραστηριότητες του ΣΑΣ το 2015* η οποία και εγκρίθηκε από την ΓΣ.

Ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης κ. Βαρουφάκης ρώτησε πόσες γυναίκες υπάρχουν στο ΔΣ του ΣΑΣ και συνεχάρη τον πρόεδρο του ΣΑΣ όταν έμαθε ότι στο προτεινόμενο νέο ΔΣ του ΣΑΣ υπάρχουν τρεις γυναίκες γιατί εκείνος πιστεύει στην δυναμικότητα των γυναικών και είναι υπέρ της ισότητας μεταξύ των δύο φύλων. Ο Ταμίας του ΣΑΣ κ. Δημήτριος Πιερός διάβασε τον Ισολογισμό 2015 και τον Προϋπολογισμό του 2016 και ο ελεγκτής κ. Μιχάλης Καυκάλας ανέγνωσε την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής και η ΓΣ απήλλαξε το ΔΣ από κάθε ευθύνη. Ο Γενικός Γραμματέας (ΓΓ) και Αρχισυντάκτης του Κάδμου, κ Ευάγγελος Πεζάς αναφέρθηκε στο ηλεκτρονικό περιοδικό του ΣΑΣ, τον Κάδμο* και ο Ταμίας κ. Δημήτρης Πιερός παρουσίασε τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις για το 2016. 1. Τσούγκρισμα του αυγού στις 15/5 στο Βραχάτι με τους προσκόπους. 2. Ταξίδι στην Κωνσταντινούπολη τον Σεπτέμβριο. 3. Μονοήμερη εκδρομή στο Ελλιμιον Ρεζόρτ στην Εύβοια τον Ιούνιο. 4. Φιλοξενία Αιγυπτίων καθηγητών της Αμπετείου τον Ιούλιο. 4. Μπητς Πάρτυ στον ΕΝΟΑ τέλη Ιουνίου. 5. Μονοήμερη κρουαζιέρα τον Οκτώβριο. Σε γενικές γραμμές προσπαθούμε να συνεργαζόμαστε στις εκδρομές μας και στις εκδηλώσεις με άλλους Αιγυπτιώτικους Συλλόγους όπως τον ΣΑΕ, τους Προσκόπους και άλλους.

Ο πρόεδρος του ΣΑΣ εν συνεχεία ανέφερε στην ΓΣ ότι τρία μέλη του ΔΣ παραιτήθηκαν, ο Β' Αντιπρόεδρος κ. Τόλης Παπαγεωργίου, ο Ειδικός Γραμματέας κ. Αντώνης Πατρινός και το μέλος κ. Σπύρος Μπαραμίλης και στην θέση τους προτάθηκαν και έγιναν αποδεκτοί από την ΓΣ οι εξής:

1. **Η κ. Φρόνη Λαμπούρα-Γκρέις**, απόφοιτη του Αχιλλοπούλειου '63 και καθηγήτρια Φυσικής, Χημείας και Γεωλογίας στην Αμπέτσιο από το 1990 μέχρι και το 1995, όπου ανέβασε πολλά θεατρικά έργα με τους μαθητές της Αμπετείου, με την σκηνογραφική βοήθεια του συζύγου της, Αλέκου Γκρέις, διαφημιστή, καλλιτέχνη και συνεργάτη του Κάδμου. Η κ. Γκρέις, ως μέλος του ΔΣ του ΣΑΣ αναλαμβάνει καθήκοντα στην επιτροπή Πολιτιστικού με τον κ. Δημήτρη Πιερρή, ταμία του ΣΑΣ

2. **Η κ. Λήδα Καρρά** τελείωσε το κλασσικό Αρσάκειο στο Ψυχικό και σπούδασε Θεολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Έκανε μεταπτυχιακά στην Ιταλία και Αγγλία και διορίστηκε καθηγήτρια στον Νομό Κυκλάδων το 2004. Το 2008 ανέλαβε καθηγήτρια στην Αμπέτσιο Σχολή στο Κάιρο όπου παρέμεινε μέχρι το 2015 ως αναπληρώτρια διευθύντρια και δίδαξε Θρησκευτικά, Ιστορία, Φιλοσοφία και ότι άλλο χρειαζόταν η Σχολή. Στην Ελλάδα διδάσκει στο Ζάνειο Πειραματικό Λύκειο του Πειραιά και ζει στο Παλαιό Φάληρο. Η κ. Καρρά, ως μέλος του ΔΣ του ΣΑΣ αναλαμβάνει υπεύθυνη της επιτροπής Νέας Γενειάς και μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του Κάδμου

3. Ο κ. Απόστολος Δωρίτης, απόφοιτος της Αμπετείου το 1962, σπούδασε στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο και είναι αρχιτέκτων. Είναι παντρεμένος με την Παυλίνα Καρανασάση, καθηγήτρια Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και έχουν δύο παιδιά, την Αφροδίτη και τον Δημήτριο. Η εξ ολοκλήρου ανακαίνιση του πρώην εντευκτηρίου του ΣΑΣ στη Δορυλαίου επιμελήθηκε από τον ίδιο και τον αδελφό του Χριστόφορο, αφιλοκερδώς. Ο κ. Δωρίτης, ως μέλος του ΔΣ του ΣΑΣ αναλαμβάνει καθήκοντα Ειδικού Γραμματέα και IT του ΣΑΣ.

Ο πρόεδρος του ΣΑΣ ανέφερε ότι δεν υπήρξε καμία αίτηση για συμμετοχή στο ΔΣ του ΣΑΣ και έτσι το ΔΣ παραμένει ως έχει μετά τις παραιτήσεις τριών μελών και την συμπλήρωση των κενών θέσεων με τα τρία νέα μέλη που εγκρίθηκαν από την Γενική Συνέλευση.

Τα πλήρη πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης θα αναρτηθούν προσεχώς στην ιστοσελίδα του ΣΑΣ.

*1. Η λογοδοσία για τα πεπραγμένα και δραστηριότητες του ΣΑΣ το 2015 του προέδρου, κ. Βαδή θα αναρτηθούν στην ιστοσελίδα του ΣΑΣ, λίαν προσεχώς.

*2. Η παρουσίαση του ΓΓ του ΣΑΣ για τον Κάδμο, κ. Πεζά, δημοσιεύεται στο παρών τεύχος σελίδα 15 στην θέση της στήλης «Το χρονογράφημα του Κάδμου».

Ένας Αμπετειανός στην Washington D.C.

Φωτογραφία από την πρόσφατη συνάντηση εργασίας του Αριστείδα (Άρη) Πατρινού, αποφοίτου της Αμπετείου Σχολής το 1965, με τον Αντιπρόεδρο των ΗΠΑ Joe Biden. Ο Αρ. Πατρινός που τον περασμένο Δεκέμβριο ορίστηκε ειδικός σύμβουλος του υπουργού ενέργειας Dr. Ernest Moniz ενημερώνει τακτικά κυβερνητικούς αξιωματούχους για την πρόοδο της έρευνας σε στρατηγικούς τομείς του υπουργείου. Στην συνάντηση παρουσιάστηκαν τα τελευταία δεδομένα για την βιολογία, προστασία του περιβάλλοντος και την ιατρική (με έμφαση στην καταπολέμηση του καρκίνου).

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής

Πρόεδρος : Νικόλας Βαδής (εκδότης του περιοδικού Κάδμος)

vadisnikolas@gmail.com

Τηλ.210 8995972 Κιν. 6945 387116

Α΄ Αντιπρόεδρος : Μιλτιάδης Ραδόπουλος—Μαρνέλος (υπεύθυνος της ιατρικής επιτροπής του ΣΑΣ)

orthopaediccenter@yahoo.com

Τηλ. 210 8961779 Κιν. 6944 337406

Β΄ Αντιπρόεδρος : Αικατερίνη Μπαραμίλη (μέλος της συντακτικής επιτροπής, υπεύθυνη σχεδιασμού / παραγωγής του Κάδμου, Δημοσίων σχέσεων και υπεύθυνη του Forum της ιστοσελίδας του ΣΑΣ)

kmpara@gmail.com

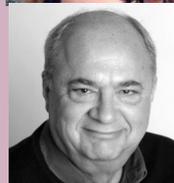
Τηλ. 210 9827137 Κιν. 6973 828880

Γενικός Γραμματέας : Ευάγγελος Πεζάς (Αρχισυντάκτης Κάδμου και υπεύθυνος επικοινωνίας του ΣΑΣ)

evanpezas@gmail.com

Τηλ. 210 9813862 Κιν. 6934 108434

Ειδικός Γραμματέας : Απόστολος Δωρίτης (υπεύθυνος ιστοσελίδας του ΣΑΣ)

architects@doritis.gr

Τηλ. 210 7778930 Κιν. 6932 417450

Ταμίας : Δημήτρης Πιερής (υπεύθυνος εκδηλώσεων του ΣΑΣ, μέλος της συντακτικής επιτροπής του Κάδμου και υπεύθυνος πολιτιστικού του ΣΑΣ)

dpieris@gmail.com

Τηλ. 210 6840100 Κιν. 6932 704820

Μέλος : Λήδα Καρρά (μέλος της συντακτικής επιτροπής του Κάδμου και υπεύθυνη επιτροπής νέας γενιάς του ΣΑΣ)

ledaliongr@yahoo.gr

Τηλ. 210 9815899 Κιν. 6974 790261

Μέλος : Φρύνη Λάμπουρα—Γκρέϊς (υπεύθυνη επιτροπής καλλιτεχνικού του ΣΑΣ)

friniladouce@gmail.com

Τηλ. 210 9881611 Κιν. 6947 139856

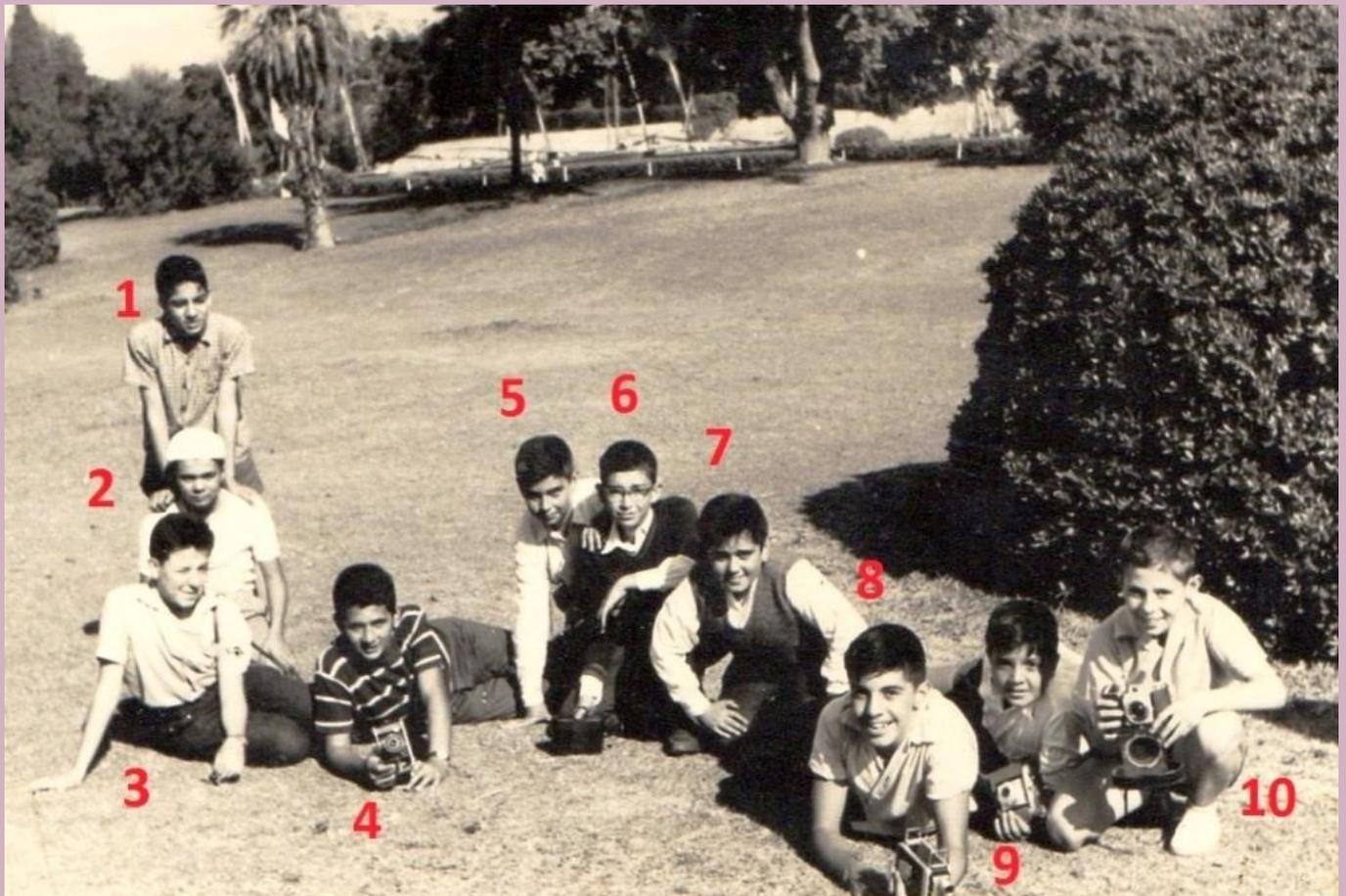

Μέλος : Νίκος Μαλαχίας (μέλος της επιτροπής Δημοσίων σχέσεων του ΣΑΣ)

malahiasnikolas@gmail.com

Κιν. 6906 205829

1.Λευτέρης Κυμπρίτης 2.Ιάκωβος Αγγελής 3.Λεμονιάς 4.Λάκης Πεζάς 5.Φίλιππος Μερμίκης 6.Αντώνης Πατρινός
7.Θωμάς Κιρμής 8.Γιώργος Παπαδάτος 9.Μανώλης Δεληβάνης 10.Κώστας Πρωτούλης

Η κα Μέντζου με τα «κακά παιδιά»